

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av skogslagen och 48 a kap. 3 § i strafflagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att skogslagen och strafflagen ändras. I skogslagen görs sådana kompletteringar och preciseringar som gäller bestämmelserna om bemyndigande och beror på grundlagen. Utgående från grundlagen föreslås det dessutom att bestämmelser om de trädslag som får användas för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning samt en definition av avslutad förnyelseavverkning fogas till lagen.

Enligt förslaget preciseras tidsfristerna för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning i skogar samt definitionen av ett i

ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd. I lagen föreslås också bestämmelser om det nationella skogsprogrammet och polismyndighetens handräckning samt en definition av begreppet skogsbruksplan. Som en följd av de föreslagna ändringarna föreslås också vissa mindre ändringar av teknisk natur. I strafflagen föreslås de tekniska ändringar som de föreslagna ändringarna i skogslagen föranleder.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÅGE OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	3
2 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	3
3 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	4
DETALJMOTIVERING	5
1 MOTIVERING TILL LAGFÖRSLAGEN	5
1.1 Skogslagen	5
1.2 Strafflagen 48 a kap.	16
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER.....	16
3 IKRAFTTRÄDANDE	17
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSDNING	18
LAGFÖRSLAG	22
om ändring av skogslagen	22
om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen	28
BILAGA	29
PARALLELTEXTER.....	29
om ändring av skogslagen	29
om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen	41

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och de viktigaste förslagen

Skogslagen (1093/1996) trädde i kraft den 1 januari 1997. Syftet med lagen är att främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbar skötsel och användning av skogarna så att skogarna uthålligt ger en god avkastning samtidigt som deras biologiska mångfald bevaras. I lagen bestäms om ansvar för att återväxt åstadkoms i stället för avverkad skog så att en fortsatt virkesproduktion tryggas. Samtidigt begränsas alltför kraftig beståndsvårdande avverkning i växtliga skogar samt förnyelseavverkning i unga skogar. På grund av lagens omfattande innehåll och behovet av en reglering som preciserar de sakkomplex som ingår i lagen innehåller lagen över tio bemyndiganden. Med stöd av bemyndigandena har skogsförordningen (1200/1996) och jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen (224/1997) utfärdats. Det sistnämnda beslutet fattades delvis med stöd av skogsförordningen. Skogslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har ändrats flera gånger.

År 2000 trädde den reviderade grundlagen i kraft. Den innehåller bl.a. krav gällande författningsnivån som hänförs till bemyndiganden och som författningar på lägre nivå ska uppfylla. Ett mål med denna proposition är att skogslagen ska uppfylla de krav som ställs i grundlagen. Bemyndigandena i skogslagen har utformats före grundlagens ikraftträdande år 2000 och deras innehåll motsvarar inte helt grundlagens krav på precision och noggrann avgränsning. Utgående från ändringen av bemyndigandena ska också skogsförordningen och jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen samtidigt ses över.

I propositionen föreslås det att man i skogslagen gör sådana kompletteringar och preciseringar som gäller bestämmelserna om bemyndigande och beror på grundlagen. Med beaktande av bestämmelserna i 80 § i grundlagen ska författningsnivån justeras också i fråga om vissa omständigheter så att de överförs från förordning och ministeriebeslut till

lag. I anslutning till detta utvärderas samtidigt också de författningar som utfärdats med stöd av skogslagen utgående från kraven i grundlagen. Det föreslås att en definition av avslutad förnyelseavverkning fogas till lagen. Det föreslås också att bestämmelser om de trädslag som får användas för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning tas in i skogslagen. Plantbestånd får anläggas med hjälp av sådant skogsodlingsmaterial som definieras i lagen och som till sitt ursprung lämpar sig för förhållandena på förnyelseområdet eller med hjälp av naturlig förnyelse. Användning av skogsodlingsmaterial som har lämpligt ursprung är en förutsättning för en lyckad skogsförnyelse. Genom att ta in bestämmelserna i skogslagen strävar man efter att påverka att ett plantbestånd med gott kulturtillstånd bildas. De ovan beskrivna sakkomplexen regleras i den gällande skogsförordningen och jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen.

I skogslagen föreslås en precisering av tidsfristerna för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning i skogar samt en precisering av definitionen av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd. En ny bestämmelse om handräckning från polisen tas också in i skogslagen. En motsvarande bestämmelse finns för närvarande i skogsförordningen. Dessutom tas bestämmelser om det nationella skogsprogrammet och en definition av begreppet skogsbruksplan in i lagen.

Det föreslås att skogslagen också justeras till vissa delar för att bestämmelserna ska bli tydligare och förenklade. Sådana ändringar är t.ex. fördelningen av innehållet i 5 § så att det delvis ingår även i 5 a och 5 b §. Också 13 och 25 § preciseras i propositionen och 14 § och 22 § 1 mom. klarläggs. I 8, 10, 14 a, 15 och 18 § föreslås ändringar som preciserar bestämmelserna om bemyndigande. Tekniska ändringar föreslås i 11, 12 och 20 §.

2 Propositionens konsekvenser

Propositionens huvudsakliga innehåll består av sådana kompletteringar och preciseringar av bestämmelserna om bemyndigande

som görs utgående från grundlagen. Genom propositionen preciseras skogsägarens rättigheter och skyldigheter på lagnivå.

Det nationella skogsprogrammet har utarbetats i Finland sedan 1999. Programmet kommer fortsättningsvis att behövas bl.a. som ett redskap för förvaltningsområdets strategiska styrning och verksamhets- och ekonomiplanering samt som en form för samarbetet mellan de olika förvaltningsområdena och för att förenhetliga olika åtgärder. Bestämmelsen i skogslagen om det nationella skogsprogrammet medför därför inga nya ekonomiska konsekvenser.

Propositionen har inga egentliga miljökonsekvenser. Justeringen av tidsfristerna för anläggande av plantbestånd kan emellertid antas medföra effektiviserade verkningar för hur snabbt skogen förnyas, och det trädbestånd och den övriga växtlighet som uppkommer på detta sätt förhindrar urlakning av de näringsämnen som frigörs.

Propositionen har konsekvenser för skötseln av uppgifter som gäller tillsynen av skogslagen vid skogscentralens enhet för myndighetsuppgifter. Justeringen av tidsfristen för anläggande av plantbestånd och definitionen av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd genom medellängden ändrar tidpunkten för tillsynskontrollerna.

3 Beredningen av propositionen

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av skogslagen och 48 a kap. 3 § i strafflagen bereddes vid jord- och skogsbruksministeriet som en delreform av skogslagen. I samband med beredningen hördes experter och intressegrupper. Jord- och skogsbruksministeriet ordnade ett seminarium för särskilt inbjudna den 4 maj 2009 om de ändringar som föreslås i skogslagen. Till seminariet hade man bjudit in representanter för miljöministeriet, museiverket, Sametinget, Helsingfors universitet, Joensuu universitet, Finlands miljöcentral, Forststyrelsen, Skogsforskningsinstitutet, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, skogscentralerna, Innofor Ab, Koneyrittäjien liitto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Metsäliitto, skogsägarförbunden, Metsä-

teho, Skogsindustrin rf, Stora Enso, Finlands naturskyddsförbund och UPM-Kymmene. Med anledning av seminariet ändrades propositionen bl.a. så att den skyldighet till jordbearbetning efter förnyelseavverkning som planerats i skogslagen slopades.

Utlåtande om propositionen begärdes av 48 instanser, dvs. justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, museiverket, Sametinget, kyrkostyrelsen för evangelisk-lutherska kyrkan, kyrkostyrelsen för ortodoxa kyrkan, Helsingfors universitet (agrikultur-forstvetenskapliga fakulteten), Joensuu universitet (skogsvetenskapliga fakulteten), Forststyrelsen, Skogsforskningsinstitutet, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, skogscentralerna, skogscentralernas myndighetschefer, Innofor Ab, Koneyrittäjien liitto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, METO - Skogsbranschens Experter rf, Forstmästareförbundet rf, Skogsindustrin rf, Finlands naturskyddsförbund, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Världsnaturfonden (WWF) Finlandstiftelsen och jord- och skogsbruksministeriets allmänna avdelning. Sammanlagt erhöles 38 utlåtanden. Förutom de begärda utlåtandena lämnade fem andra instanser ett utlåtande.

Utlåtandena var mycket motstridiga, och i en del fall observerades tydliga missförstånd, vilka man har försökt beakta i den fortsatta beredningen av propositionen. De ändringar som beror på grundlagen understöddes i stor omfattning. Efter att utlåtandena inkommit preciseras den fortsatta beredningen av propositionen så att den i huvudsak gäller de behov av kompletteringar och preciseringar som beror på grundlagen. Förutom detta föreslås i skogslagen en precisering av tidsfristerna för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning i skogar samt en precisering av definitionen av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd. De tekniska justeringar som föreslagits i utlåtandena har också beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Motivering till lagförslagen

1.1 Skogslagen

2 §. *Tillämpningsområde.* Med stöd av lagen om fornminnen (295/1963) är fasta fornlämningar fredade såsom minnen av Finlands tidigare bebyggelse och historia. Utan tillstånd som meddelats med stöd av lagen om fornminnen får en fast fornlämning inte utgrävas, överhöljas, ändras, skadas, borttagas eller på annat sätt rubbas. Till en fast fornlämning hör sådana jordområden som behövs för att lämningen ska kunna bevaras samt för att med hänsyn till lämningens art och betydelse nödvändigt utrymme ska beredas där omkring (skyddsområde). Lagen om fornminnen innehåller bestämmelser om förfarandet för fastställande av en fornlämnings gränser. Har fornlämningens gränser inte fastställts, är skyddsområdets minimibredd enligt lagen två meter räknat från lämningens synliga ytterkanter. Alla Finlands fasta fornlämningar är ännu inte kända, utan fler upptäcks hela tiden. Om en fast fornlämning som ej förut varit känd påträffas under grävning eller annat arbete, ska man enligt 14 § i lagen om fornminnen omedelbart avbryta arbetet till den del det rör fornlämningen, och den som leder arbetet ska ofördröjligen bringa saken till museiverkets kännedom för nödiga åtgärder.

Enligt 2 § 3 mom. i den gällande skogslagen ska vissa bestämmelser i naturvårdslagen (1096/1996) iaktas vid skötseln och användningen av skog. Bestämmelsen i skogslagen innehåller också en allmän hänvisning till övrig lagstiftning. I samband med skogsavverkning förekommer sådana situationer där man måste handla i enlighet med lagen om fornminnen. Lagen innehåller alltså skyldigheter för den enskilda aktören. För att klargöra det praktiska förfarandet och informera aktörerna om innehållet i lagen om fornminnen föreslås det att 2 § 3 mom. i skogslagen preciseras med en hänvisning till de bestämmelser i lagen om fornminnen som innehåller skyldigheter som omedelbart ska iaktas av skogs-

ägaren eller någon annan aktör. Det föreslås att hänvisningar till 1, 4, 5 och 13–16 § i lagen om fornminnen tas in i 3 mom.

Dessutom föreslås det att den förteckning över bestämmelser i naturvårdslagen som finns i 2 § 3 mom. i skogslagen kompletteras med 5 a och 57 a § om naturskador. Till 2 § 2 mom. i naturvårdslagen, som gäller lagens tillämpningsområde och hänvisar till skogslagen, har hänvisningar till 5 a och 57 a § i naturvårdslagen fogats. Den ändring av naturvårdslagen (384/2009) som innehåller dessa hänvisningar trädde i kraft den 1 juli 2009.

3 §. *Ändring av markanvändningslag.* Om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte inom fem år från att avverkning eller någon annan åtgärd påbörjats har tagits i bruk för detta ändamål, ska skogslagen enligt 3 § 3 mom. i den gällande skogslagen tillämpas på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag. I 8 § 2 mom. föreslås en ändring av tidsfristen för åtgärder för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning. På grund av det föreslagna innehållet i 8 § 2 mom. i skogslagen föreslås det att också 3 § 3 mom. ändras så att regleringen av tidsfristerna blir enhetlig. Det föreslås att tidsfristen ska vara den samma i situationer enligt 3 § 3 mom. som enligt 8 § 2 mom. Eftersom tidsfristen räknas från det att förnyelseavverkningen avslutades, kan en tidsfrist på tre år anses vara tillräcklig också för att påvisa att markanvändningsändamålet har ändrats. Inom t.ex. ett byggprojekt kan inledandet av arbeten på byggnadsgrunden anses som faktiskt ibruktage. Enligt det föreslagna 3 § 3 mom. ska denna lag, om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte har tagits i sådant bruk inom tre år från att avverkning eller någon annan åtgärd avslutats, tillämpas på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag.

4 §. *Nationellt och regionalt skogsprogram.* Den gällande skogslagens 4 § gäller regionala målprogram för skogsbruket. Då det nationella skogsprogrammet utarbetas

beaktas förslagen i de regionala programmen, och de regionala programmen justeras i sin tur i enlighet med det godkända nationella programmet. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet så att den innehåller bestämmelser om såväl det nationella som det regionala skogsprogrammet. Eftersom den gällande skogslagen innehåller bestämmelser om de regionala skogsprogrammen är det logiskt att i lagen också ta in motsvarande bestämmelser om det nationella programmet.

Det nationella och regionala programarbetet eller verksamhet som kan jämföras med det regleras inom andra förvaltningsområden. Lagstiftningen om arbetet med det nationella och det regionala skogsprogrammet har jämförts med dessa förfaranden. Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde föreskrivs i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006) om en nationell plan för utveckling av landsbygden och regionala planer för utveckling av landsbygden. Inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde bestäms i regionutvecklingslagen (602/2002) om statsrådets beslut om de rikstäckande målen för områdesanvändningen, EU-programarbetet, särskilda program och landskapsprogram.

Den 15 juni 2006 överlämnade kommissionen till rådet och Europaparlamentet en EU-handlingsplan för skog (Forest Action Plan) för åren 2007–2011. Handlingsplanen ger en ram för skogsrelaterade åtgärder på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna. Dessutom fungerar den som ett instrument för samordning mellan gemenskapens åtgärder och medlemsstaternas skogsolitik. Handlingsplanens allmänna mål är att stödja och vidareutveckla ett hållbart skogsbruk och skogarnas många olika funktioner. I handlingsplanen har de nationella skogsprogrammen (national forest programmes) tagits upp i de principer som handlingsplanen grundar sig på. Det är ändamålsenligt att definiera det nationella skogsprogrammet i skogslagen så att det skogsprogram på nationell nivå som avses i handlingsplanen specificeras i den finländska lagstiftningen så att det uttryckligen avser det nationella skogsprogrammet. Enligt 1 mom. ska jord- och skogsbruksministeriet utarbeta ett nationellt skogsprogram i

samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Ett mål för programmet är att öka medborgarnas välbefinnande genom att skogarna utnyttjas på ett mångsidigt sätt med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Ministeriet övervakar genomförandet av programmet och ser över programmet vid behov.

Det gällande 4 § 1 mom. i skogslagen ingår i det föreslagna 4 § 2 mom. Det föreslås att innehållet i det gällande momentet ändras så att namnet på det regionala målprogrammet för skogsbruket ändras till det regionala skogsprogrammet. Det regionala skogsprogrammet är skogscentralområdets utvecklingsplan för hela skogssektorn och utgör en del av det praktiska arbetet för förverkligande av det nationella skogsprogrammet, för närvarande Finlands nationella skogsprogram 2015. Det namn som föreslås förenhetligar och skapar klarhet i terminologin. Med samma motivering föreslås det att ordet lägenhet ändras till skogsfastighet. Resten av det föreslagna 4 § 2 mom. är till sitt innehåll ordagrant likadant som 4 § 2 mom. i den gällande lagen, förutom den hänvisning till lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk som föreslås bli justerad. I 4 § 2 mom. i den gällande skogslagen finns en hänvisning till lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996). Hänvisningen justeras så den blir allmännare och gäller den lagstiftning om finansiering av ett hållbart skogsbruk som är i kraft vid tidpunkten i fråga. Lagens namn undviks eftersom stödlagarna i fortsättningen är tidsbundna på grund av gemenskapens bestämmelser om statligt stöd.

Enligt det föreslagna 3 mom. utfärdas en förordning av statsrådet då det är fråga om närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram samt om bedömningen av deras verkningar. Dessutom föreslås det att bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram vid behov kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I samband med ändringen av paragrafen ändras dess rubrik så att den motsvarar det nya innehållet i paragrafen.

4 a §. Skogsbruksplan. Riksdagen förutsatte den 8 december 1997 (RSv 224/1997 rd – RP 212/1997 rd) att det ges en centraliserad skogsbruksplan så att planskyldigheten enligt olika bestämmelser blir så enhetlig som möjligt. För att förverkliga riksdagens ståndpunkt är det ändamålsenligt att begreppet skogsbruksplan definieras i skogslagen. Den föreslagna definitionen baserar sig med små preciseringar på 36 § i förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996).

Skogsbruksplanen är enligt vissa speciallagar en förutsättning för skogsägarens rättigheter och skyldigheter. Därför är det nödvändigt att ta in en bestämmelse med en definition av begreppet skogsbruksplan i skogslagen i syfte att förbättra skogsägarens rättsskydd. T.ex. ska en samfällad skog enligt 31 § 1 mom. i lagen om samfällda skogar (109/2003) skötas och användas enligt en skogsbruksplan. Också i 8 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om samfällda skogar hänvisas det till skogsbruksplanen. I 10 § i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) finns bestämmelser om befrielse från skogsvårdsavgift. Ett av villkoren för befrielse är en skogsbruksplan som är i kraft.

Med anledning av det som anförts ovan föreslås det att en ny 4 a § med en definition av begreppet skogsbruksplan tas in i skogslagen. Enligt förslaget är det inte obligatoriskt att göra upp en skogsbruksplan, men planens innehåll definieras. Enligt 1 mom. avses med skogsbruksplan en plan för skötseln och användningen av samt virkesreserven och tillståndet i en skogsägares skogar på en eller flera skogsfastigheter. Planen ska utarbetas för flera år och hållas uppdaterad. De åtgärder som ingår i planen får inte strida mot de bestämmelser om skötsel och användning av skogar som gäller vid den tidpunkt då planen görs upp. Bestämmelser om skötsel och användning av skogar finns förutom i skogslagen bl.a. också i naturvårdslagen och markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

Enligt 2 mom. är en skogsbruksplan som uppfyller kraven i 1 mom. en sådan plan som avses i 31 § i lagen om samfällda skogar (109/2003), 10 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), 117 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan

(174/2007) och 15 kap. 8 a § i kyrkoordningen (1055/1993). Genom 2 mom. definieras de skyldigheter gällande planer för skogsbruket som fastställts i olika bestämmelser på samma sätt.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i och uppgörandet och översynen av skogsbruksplanen samt om uppdatering av den genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om den plan som avses med uppdaterad skogsbruksplan och för vilken uppgifter samlats in för mindre än 20 år sedan i övre Lappland och för mindre än tio år sedan i övriga Finland. Med övre Lappland avses Enontekis, Utsjoki och Enare kommun. De föreslagna tidsgränserna motsvarar de skogscertifieringskriterier som marknadsparterna avtalat, dvs. kriterier för skötsel och användning av skog. En skogsbruksplan anses vara uppdaterad längre än de ovan nämnda tiderna om uppgifterna i planen uppdaterats efter att åtgärder utförts i skogen, om nya behov av åtgärder antecknas i planen och om trädbeståndets tillväxt årligen uppdateras. För att skogsbruksplanen ska vara uppdaterad krävs utöver det som beskrivits ovan också att man beaktar de författningar om användning och skötsel av skog som trätt i kraft efter att planen gjordes upp. Genom förordning av statsrådet föreskrivs att bl.a. sammanfattande uppgifter om trädbeståndet, tillväxten, avverkningar och skogsvårdsarbeten samt en utvecklingsprognos ska ingå i skogsbruksplanen. Skogsbruksplanen ska också innehålla mera detaljerade uppgifter för respektive skogsbestånd om t.ex. växtplats, trädbestånd och avverkningsvolym samt om särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § i skogslagen. Skogsbruksplanen är inte formbunden, men den ska åtminstone innehålla de sakkomplex som definieras i statsrådets förordning. Skogsbruksplanen görs upp på uppdrag av skogsägaren och utgående från skogsägarens mål. Skogsägaren ansvarar för uppgörandet och uppdateringen av planen.

5 §. Beståndsvårdande avverkning. I 5 § 1 mom. i den gällande skogslagen finns en allmän bestämmelse om beståndsvårdande avverkning och förnyelseavverkning. I 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för såväl beståndsvårdande avverkning som för-

nyelseavverkning. Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser som hänför sig till genomförandet av en avverkning och 4 mom. är en bestämmelse om bemyndigande.

Det föreslås att den gällande 5 § ändras så att paragrafen endast behandlar beståndsvårdande avverkning. Samtidigt förslås det att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det nya innehållet i bestämmelsen. Bestämmelserna om förnyelseavverkning flyttas till en ny 5 a §. Bestämmelser om det praktiska genomförandet av avverkningen tas in i en ny 5 b §. Genom att reglera dessa olika avverkningsformer i egna paragrafer blir regleringen klarare både lagteknisk sett och med avseende på innehållet i bestämmelserna om bemyndigande.

Bestämmelserna i 5 § om beståndsvårdande avverkning ändras inte till sitt innehåll. Enligt det föreslagna 5 § 1 mom. ska beståndsvårdande avverkning utföras på ett sätt som främjar det bestånd som kvarstår på området. Avverkningen ska utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet.

Enligt 2 mom. genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd som ska lämnas kvar och trädbeståndets kvalitet vid beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Olika trädslag förutsätter olika växtmiljöer. Växtförhållandena är olika i olika delar av landet och på olika växtplatser, som t.ex. på frisk och torr mo i södra och norra Finland. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd och trädbeståndets kvalitet som ska lämnas kvar vid beståndsvårdande avverkning så att förhållandena främjar trädbeståndets fortsatta tillväxt och att ett tillräckligt stort utvecklingsdugligt bestånd blir kvar på avverkningsområdet.

5 a §. Förnyelseavverkning. Enligt 1 mom. ska förnyelseavverkning utföras på ett sådant sätt att nya trädbestånd kan åstadkommas. Förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. Vid bedömningen av en förnyelseavverkning är trädens grovlek ett primärt krite-

rium. I regeringens proposition angående skogslagen (RP 63/1996 rd) konstateras att förnyelseavverkning dock i vissa fall får utföras innan trädbeståndet har uppnått den minimigrovlek eller minimiålder förnyelseavverkning förutsätter. Sådana särskilda orsaker som talar för tidigareläggning av en förnyelseavverkning är bl.a. en svag ekonomisk avkastning som beror på dålig kvalitet, underbestockning eller någon motsvarande orsak. Undantag är möjliga också om skogsbeståndet har anlagts för ett särskilt ändamål, såsom julgransodling, odling av energivirke med kort omloppstid eller produktion av specialvirke. Enligt 1 mom. får förnyelseavverkningen utföras så att naturlig förnyelse eftersträvas, om området utgående från trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har tillräckliga förutsättningar för att naturligt plantmaterial ska bildas. Ifråga om förnyelseavverkning motsvarar de föreslagna bestämmelserna i 5 a § till sitt innehåll 5 § 1 och 2 mom. i den gällande skogslagen.

Enligt 2 mom. genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de krav som gäller trädbeståndets grovlek och ålder och som är en förutsättning för förnyelseavverkning och om de krav som gäller trädbeståndets kvalitet och trädens mängd samt andra motsvarande krav i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Genom förordning av statsrådet fastställs villkoren för förnyelseavverkning i första hand i fråga om trädbeståndets grovlek. Detta innebär att olika trädslags minsta godtagbara medeldiameter fastställs för olika delar av landet och olika slags växtplatser. Genom förordning av statsrådet ställs också krav på trädbeståndets minimiålder vid förnyelseavverkning. Genom förordning av statsrådet utfärdas också bestämmelser om de andra motsvarande krav, på basis av vilka man bl.a. bedömer om plantorna och plantmaterialet är tillräckliga för att bilda ett naturligt plantmaterial innan förnyelseavverkning utförs.

Paragrafens 2 mom. innehåller också ett annat bemyndigande av statsrådet. Enligt momentet genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om med trädbeståndets

dåliga tillväxt eller dess särskilda användning förknippade eller andra motsvarande särskilda skäl som talar för att förnyelseavverkning ska utföras innan trädbeståndet har uppnått tillräcklig grovlek eller ålder.

5 b §. Utförande av avverkningen. Paragrafen innehåller samma sakkomplex som 5 § 3 mom. i den gällande skogslagen. I paragrafen finns bestämmelser om den verksamhet som ska iaktas vid avverkningen och i samband med åtgärder som vidtas i anslutning till avverkningen. Dessa bestämmelser gäller både beståndsvårdande avverkning och förnyelseavverkning. Enligt paragrafen ska avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den utföras så att skador undviks på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet och trädbestånd som växer utanför området. Dessutom ska man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

8 §. Åstadkommande av återväxt. I 8 § 1 mom. i den gällande skogslagen föreskrivs om skyldigheten att åstadkomma ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd efter förnyelseavverkning. Enligt ordalydelsen i 8 § 1 mom. i den gällande skogslagen ska ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, vars utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation, efter förnyelseavverkning åstadkommas på området inom en rimlig tid. I förarbetet till skogslagen konstateras det att plantbeståndet inte får löpa omedelbar risk att förstöras på grund av annan vegetation, såsom gräs eller sly. När hotet om omedelbar risk bedöms ska plantbeståndets trädslag och växtplatsens bördighet beaktas. Bara i undantagsfall kan ett plantbestånd med en medellängd av mer än 1,5 meter anses vara omedelbart hotat.

Att bedöma vad som är rimlig tid har i praktiken varit svårt och utgjort ett problem med avseende på en jämlik behandling av skogsägarna. Av denna anledning slopas tidsangivelsen i bestämmelsen om åstadkommande av ett utvecklingsdugligt plantbestånd. Huruvida ett plantbestånd är utvecklingsdugligt bedöms i fortsättningen utgående från dess längd och livskraft. Enligt det föreslagna 8 § 1 mom. ska ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd

åstadkommas på området efter förnyelseavverkning. Detta har åstadkommit då de utvecklingsdugliga trädens medellängd är 1,3 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation. Med medellängd avses det utvecklingsdugliga trädbeståndets genomsnittliga höjd i meter.

Med trädbeståndets utvecklingsklass uttrycks beståndets utvecklingskede vid en viss tidpunkt. Ett plantbestånd betecknas som äldre plantbestånd (utvecklingsklass T2) när dess medellängd är över 1,3 meter och antalet stammar överskrider de krav som ställs för stamantalet för ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd. I annat fall är området underproduktivt. Det att ett plantbestånd anses vara utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende när det har uppnått medellängden för utvecklingsklassen äldre plantbestånd, dvs. 1,3 meter, förenhetligar begreppen i skogslagen och den praktiska verksamheten inom skogsbruket. Skogsägaren bör sörja för plantbeståndens utveckling tills beståndet nått det nämnda utvecklingskedet. Då skogsägarnas lagstadgade skyldighet binds till en viss gräns i meter förlängs tiden för skyldigheten i Lappland och förkortas i övriga Finland.

I grunderna för bedömningen av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd beaktas avverkningsområdets geografiska läge, växtplatsen, de trädslag som odlas, de odlade trädens växtkraft, antalet träd som odlas och en tillräckligt jämn placering på förnyelseområdet, den tekniska kvaliteten hos de odlade träden samt det hot som övrig vegetation utgör för de träd som odlas.

Enligt 8 § 2 mom. i den gällande skogslagen ska åtgärderna för anläggande av plantbestånd slutföras inom fem år från det förnyelseavverkningen inleddes eller inom tre år från det förnyelseavverkningen avslutades. Enligt skogsförordningens 2 § om åstadkommande av återväxt är röjning av träd och buskar som hindrar anläggandet av plantbestånd samt markberedning åtgärder för anläggande av plantbestånd. Dessutom anses också vattenhushållningen enligt skogsförordningen som en åtgärd för anläggande av plantbestånd vid vissa förnyelseavverkningar på torvmark. Då skogen förnyas genom od-

ling hör plantering och sådd till anläggningsåtgärderna. Eftersom samma slutresultat kan uppnås genom olika åtgärdskedjor, får skogsägarna själva bedöma vilka åtgärder som ska vidtas. Behovet av anläggningsåtgärder beror bl.a. på växtplatstypen, mängden ytvegetation som hindrar förnyelsen, vattenhushållningen samt vid naturlig skogsförnyelse den årliga frömängden. Nödvändiga åtgärder vid förnyelse genom odling är plantering eller sådd samt ofta också röjning av området och markberedning. Nödvändiga åtgärder för anläggande av plantbestånd vid naturlig förnyelse är bl.a. röjning av träd och buskar som hindrar plantsättningen samt markberedning.

Den tidsfrist för anläggande av plantbestånd efter förnyelseavverkning som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen justeras så att den föreslagna paragrafen endast innehåller en tidsfrist för anläggningsåtgärderna. Enligt den första meningen i det föreslagna 8 § 2 mom. ska åtgärderna för anläggande av plantbestånd slutföras inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutades. Samtidigt fogas en definition av tidpunkten för avslutad förnyelseavverkning till 8 § 2 mom. Det är nödvändigt att definiera när en förnyelseavverkning anses vara avslutad, eftersom skogsägarens skyldighet att åstadkomma återväxt börjar då. Detta är en viktig tidpunkt med avseende på när skogsägarens lagstadgade skyldighet börjar, och därför kan den inte regleras i författning på lägre nivå än lag. För närvarande anges det på samma sätt i 3 § 2 mom. i skogsförordningen när en förnyelseavverkning är avslutad. Enligt den mening som föreslås bli fogad till momentet betraktas en förnyelseavverkning som avslutad när avverkningen är så långt framskriden att en sådan öppning som kräver skogsförnyelse har uppkommit på hygget eller det inte längre finns ett utvecklingsdugligt trädbestånd enligt 5 § 1 mom. på avverkningsområdet. I praktiken definierar den föreslagna bestämmelsen också de fall där förnyelseskyldigheten träder i kraft efter att gallringsavverkning utförts. Den skyldighet att åstadkomma återväxt som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen kan anses ha uppkommit på grund av beståndsvårdande avverkning, om det utvecklingsdugliga trädbeståndet i ett skogsbestånd till följd av avverkningen understiger mini-

mimängden trädbestånd som ska lämnas kvar vid beståndsvårdande avverkning och åstadkommandet av återväxt är mera ändamålsenligt i ekonomiskt hänseende än att trädbeståndet får fortsätta växa.

Skogslagens 8 § 2 mom. kompletteras av 3 mom. i samma paragraf, enligt vilken man utöver de åtgärder för anläggande av plantbestånd som avses i 8 § 2 mom. vid behov ska utföra hjälpplantering eller hjälpsådd i plantbestånd och, vid naturlig skogsförnyelse, vidta åtgärder som upprätthåller förutsättningarna för plantsättning. Åtgärder för bekämpning av gräs och sly och för annan eftervård som behövs för att en åstadkommen ung plantskog ska förbli vid liv och utvecklas ska likaså vidtas. I momentet föreskrivs om de åtgärder som utöver de egentliga anläggningsåtgärderna enligt 2 mom. i allmänhet behöver genomföras för att ett i 8 § 1 mom. avsett plantbestånd ska kunna åstadkommas. I fråga om odlade plantbestånd är sådana åtgärder bl.a. hjälpplantering eller hjälpsådd och vid naturlig förnyelse åtgärder som upprätthåller förutsättningarna för plantsättning samt plantering eller sådd som kompletterar den naturliga plantsättningen. För åstadkommande av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd behövs ett skogsodlingsmaterial som är tillräckligt både i fråga om mängd och kvalitet eller vid naturlig förnyelse tillräckliga och ändamålsenliga åtgärder.

Det föreslås att de gällande bestämmelserna om bemyndigande justeras så att statsrådet med stöd av bemyndigandet i 8 § 5 mom. kan utfärda preciserande bestämmelser om åtgärder för förnyelse av avverkningsområdet också då skogens naturliga förnyelse misslyckas t.ex. av att fröträden fällt av en storm. I sådana fall ska avverkningsområdet förnyas utan dröjsmål genom odling antingen genom plantering eller sådd. Det är då fråga om skötselåtgärder i form av hjälpplantering och sådd för att garantera att ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd åstadkoms. Naturlig förnyelse används i huvudsak då tallskog ska förnyas på karga växtplatser och torvmarker. Den föreslagna justeringen innebär att åtgärder enligt nuvarande praxis möjliggörs genom ett bemyndigande.

Enligt 8 § 5 mom. i den gällande skogslagen kan närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf och om tidsfristen för genomförande av dem, om den rimliga tiden för åstadkommande av plantbestånd och om grunderna för bedömning av plantbestånd utfärdas genom förordning och med stöd av den bestämmas genom beslut av det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet. Det föreslås att den nämnda subdelegeringen till ministeriet slopas, eftersom det inte finns något särskilt skäl att ha den kvar. Dessutom innehåller det nya 5 mom. de kompletteringar och preciseringar i den nuvarande bemyndigandebestämmelsens innehåll som krävs i grundlagen. Eftersom den föreslagna nya 8 a § innehåller bestämmelser om användning av olika trädslag, ingår bestämmelser om bemyndiganden angående detta inte längre i 8 § 5 mom. i förslaget.

Det föreslagna nya 5 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda bestämmelser som preciserar lagen endast genom förordning av statsrådet. Enligt 5 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, åtgärder för att åstadkomma återväxt som är att betrakta som rimliga vid bedömningen av om den skyldighet som avses i 1 mom. ska upphöra, de åtgärder för anläggande av plantbestånd och vård som avses i 2 och 3 mom. och tidsfrister för förverkligandet av naturlig skogsförnyelse samt mängden skogsförnyelsematerial och materialets kvalitet.

8 a §. *Trädslag som ska användas för att åstadkomma återväxt.* I den gällande skogslagen ingår bestämmelser om de trädslag som får användas vid skogsförnyelse endast i bestämmelsen om bemyndigande i 8 § 5 mom. Enligt bestämmelsen kan ministeriet meddela närmare allmänna föreskrifter om skogsodling med trädslag som inte ingår i Finlands naturliga flora samt om användningen av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial. I 7 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen finns bestämmelser om utvecklingsdugliga trädslag och grunderna för användningen av dem. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens

rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. När det bestäms vilka trädslag som får användas vid skogsförnyelse, begränsas den verksamhet som hänför sig till användningen av skogsägarens egendom. Därför ska det föreskrivas i skogslagen om de grunder som gäller skogsägarens verksamhet i fråga om trädslag som får användas vid skogsförnyelse. Nuvarande praxis ändras inte genom de föreslagna bestämmelserna.

I 1 mom. föreskrivs om de trädslag som får användas vid anläggandet av ett sådant plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. Ett plantbestånd får anläggas med sådana frön eller plantor av tall, gran, vårtbjörk, glasbjörk och asp som till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på förnyelseområdet. Dessa trädslag utgör naturligt skog i Finland och har det största ekonomiska värdet. Plantbestånd kan åstadkommas genom odling eller naturlig förnyelse. Plantbestånd kan också anläggas med andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora och med sibirisk lärk, om det finns särskilda skäl för det och om trädslagets frön eller plantor till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på området. Exempelvis odling av ek som huvudträdslag kan motiveras för specialsågtimmersproduktion på bördiga växtplatser inom ekens utbredningsområden. De föreslagna trädslagen är sålunda samma som i jord- och skogsbruksministeriets gällande beslut om tillämpning av skogslagen. Undersökningsdata och praktisk erfarenhet visar att det inte finns behov att ändra växtplatserna för de trädslag som nämns i bestämmelserna eller att ta med nya trädslag. Utöver dessa trädslag kan alla trädslag som hör till Finlands naturliga flora odlas som kompletterande trädslag i skogen. Om en skogsägare vill anlägga ett plantbestånd av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora, ska skogsägaren enligt 2 mom. ge en tillräcklig redogörelse i den anmälan om användning av skog som avses i 14 § i skogslagen för trädslagets utvecklingsduglighet och ursprungets lämplighet för förhållandena på förnyelseområdet.

Valet av skogsodlingsmaterial som har lämpligt ursprung är en förutsättning för att skogsodlingen ska lyckas, eftersom träden

genom sitt ursprung är anpassade till klimatet på växtplatsen. Om skogsodlingsmaterialet flyttas långa sträckor från söder till norr ökar risken för att plantorna ska frysa, medan material som till sitt ursprung lämpar sig för den norra delen av landet i allmänhet växer långsammare om de flyttas söderut än planter av lokalt ursprung. Om material med fel ursprung används kan trädbeståndet dessutom drabbas av insekt-, svamp- och däggdjurskador.

Det är skogsägaren som ansvarar för att skogsodlingsmaterial av lämpligt ursprung väljs. Enligt lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002) ska den som köper ett parti skogsodlingsmaterial i fråga om frökällor av kategorierna *känd härkomst* och *beståndsutvalt* få uppgifter om härkomstområdet samt det geografiska läget definierat enligt dess longitud och latitud och i fråga om frökällor av kategorierna *individutvalt* och *testat* uppgifter om det exakta geografiska läget. I fråga om de två sistnämnda kategorierna ska köparen dessutom få uppgifter om materialets användningsområde. Livsmedels säkerhetsverket övervakar ursprungskedjan för inhemskt skogsodlingsmaterial och fastställer användningsområdet för producerat material. Den som köper utländskt material är skyldig att försäkra sig om att materialet lämpar sig för förhållandena på växtplatsen. Detta kan bl.a. göras genom att man begär en rekommendation om användningsområdet från Skogsforskningsinstitutet.

Enligt 8 § 5 mom. i den gällande skogslagen kan ministeriet utfärda närmare allmänna föreskrifter om användningen av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial. Vegetativt förökat material nämns ingen annanstans i den gällande lagen. Vegetativt förökat material används i ytterst liten utsträckning i Finland. Enligt den plantproduktionsstatistik som Livsmedelssäkerhetsverket samlat producerades 5094 plantor av hybridasp och 143 729 plantor av masurbjörk vegetativt på inhemska plantskolor år 2008. I fråga om gran och tall är vegetativt förökning fortfarande bara i undersökningsskedet. Genom lagen om handel med skogsodlingsmaterial regleras försäljningen av enskilda kloner och klonblandningar. Det anses att det räcker om användningen av vegetativt förökat skogsodlingsma-

terial regleras i den lagen och därför ingår inga bestämmelser om användning av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial i den föreslagna 8 a §.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordning. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. (tall, gran, vårtbjörk, glasbjörk och asp), olika trädslags lämplighet i olika delar av landet och på olika växtplatser, hur lämpliga andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. och sibirisk lärk är för anläggande av plantbestånd och om förutsättningarna för särskild användning av dessa trädslag. Sådana förutsättningar för användningen är till exempel produktion av marknadsdugligt trä samt landskapsvård och främjande av naturens mångfald. Vid bedömningen av utvecklingsdugligheten ska trädslagens naturliga krav på växtplatsen samt deras utbredningsområde beaktas. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om skogsodling av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora. För närvarande finns det inget behov av närmare bestämmelser, men förhållandena kan snabbt ändra och därför är det motiverat att det finns ett bemyndigande om detta i skogslagen.

10 §. Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer. Enligt 10 § 1 mom. i den gällande skogslagen ska skogarna skötas och användas så att de allmänna förutsättningarna för bevarande av livsmiljöer som är utmärkande för skogarnas biologiska mångfald tryggas. I 2 mom. definieras de livsmiljöer som är särskilt viktiga för skogarnas mångfald. Detta 2 mom. kompletteras av 3 mom. enligt vilket de livsmiljöer som räknas upp i 2 mom., om de befinner sig i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta samt tydligt avviker från omgivningen, ska skötas och användas så att livsmiljöernas särdrag bevaras.

Det föreslås att 4 mom. ändras så att det är endast statsrådet som får utfärda förordning. Enligt det föreslagna 4 mom. utfärdas vid behov närmare bestämmelser om de livsmiljöer som avses i 2 mom. genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunder-

na för behandling av livsmiljöerna och om regional tillämpning av den skyldighet som avses i 3 mom. med hänsyn till behovet av att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §. Undantagslov. I 11 § 2 mom. i den gällande skogslagen finns en hänvisning till 19 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk där det bestäms om miljöstödet. Lagens namn bör undvikas, eftersom lagarna om finansiering i fortsättningen är tidsbundna på grund av gemenskapens bestämmelser om statligt stöd. Hänvisningen ändras därför så att den hänvisar till det miljöstödet som avses i lagstiftningen om ett hållbart skogsbruk.

12 §. Skogsbruk i skyddsskogar. I 12 § 3 mom. i den gällande skogslagen finns en hänvisning till 2 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Hänvisningen ska på de grunder som anges i motiveringen till 11 § ändras till en mer allmän form så att den syftar på den lagstiftning om finansiering av ett hållbart skogsbruk som gäller vid tidpunkten i fråga.

13 §. Skyddsområden. I 13 § i den gällande skogslagen finns hänvisningar till 5, 6 och 8 § i skogslagen. Det föreslås att nya paragrafer fogas till skogslagen, och på grund av detta ska hänvisningarna i 13 § ändras så att de gäller 5, 5 a, 5 b, 6, 8 och 8 a §. I den gällande paragrafen konstateras det att det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet beslutar om bl.a. bildande av skyddsområden. Det föreslås en ändring enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet ska fatta beslut av detta slag.

Enligt gällande 13 § kan det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden och meddela allmänna föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena. Utöver den ovan nämnda preciseringen gällande ministeriet föreslås det att nämnda mening kompletteras så att jord- och skogsbruksministeriet kan besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden samt meddela föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och som behövs för att skogen ska

bevaras. Föreskrifterna om sådan skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och som behövs för att skogen ska bevaras är beroende av vilka åtgärder som är nödvändiga för att skydda området från vindar eller jordskred och vilka skogsvårdsåtgärder som är möjliga med beaktande av skyddsområdets trädbestånd och växtplats. Genom föreskrifterna kunde t.ex. förnyelseavverkning och en ändring av markanvändningsslaget begränsas. Föreskrifterna ska ingå i det överklagbara förvaltningsbeslut genom vilket skyddsområdet bildas. Med stöd av 13 § i den gällande skogslagen har skyddsområden inte bildats eller allmänna föreskrifter meddelats. Enligt den sista meningen i paragrafen ska de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras innan beslutet fattas.

14 §. Anmälan om användning av skog. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet i syfte att förtydliga bemyndigandena och förenkla bestämmelserna. Bemyndigandet i 14 § 1 mom. i den gällande skogslagen (formen "så som bestäms genom förordning") föreslås ingå i paragrafens 4 mom. Det föreslås att paragrafens 2 mom. 3 punkt i övrigt ska ha samma innehåll som gällande 14 § 2 mom. 3 punkt, dock utan att innehålla bemyndigandet. Bemyndigandet ska tas in i det föreslagna 14 § 4 mom. och i detta sammanhang fastställs det att författningsnivån ska vara förordning av statsrådet.

I fortsättningen ska statsrådet i stället för ministeriet utfärda bestämmelser om avverkning av klenta trädbestånd. I gällande beslut av jord- och skogsbruksministeriet om tillämpning av skogslagen har trädbeståndet fastställts som klint, om trädbeståndets medeldiameter före avverkningen är högst 13 cm. Försummelser som hänför sig till inlämnandet av anmälan om användning av skog betraktas i skogslagen som skogsförseelse. I fortsättningen ska statsrådet i fråga om klenta trädbestånd utfärda bestämmelser som preciserar lagen, eftersom gränsdragningen i fråga om en sådan sak som inverkar på tidpunkten för när verksamhet som är förpliktande för skogsägaren börjar inte kan betraktas som en bestämmelse av teknisk natur.

Jämfört med innehållet i gällande 14 § 1 mom. görs det inga andra ändringar i paragrafen än de omgrupperingar i paragrafen för

vilka har redogjorts ovan. Enligt 1 mom. i paragrafen ska markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet till skogscentralen lämna in en anmälan (*anmälan om användning av skog*) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt om annan behandling av livsmiljöer som avses i 10 §. Anmälan ska göras minst fjorton dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas. Anmälan ska göras skriftligen. Anmälan anses ha blivit inlämnad till skogscentralen då den har inkommit till något av skogscentralens verksamhetsställen eller när den eller motsvarande uppgifter har lämnats in till någon av skogscentralens anställda. Enligt 3 kap. 9 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) uppfyller också elektroniska dokument som sänts till en myndighet kravet på skriftlig form vid anhängiggörande och behandling av ärenden. I sig förutsätter anhängiggörande att det elektroniska dokumentet är utformat så att det kan läsas eller åtminstone kan göras läsligt genom konvertering eller på något annat sätt (RP 17/2002 rd). Anmälan om användning av skog anses således uppfylla kravet på skriftlig form även när den har sänts elektroniskt till skogscentralen.

I 3 mom. föreskrivs om undantagsförfarande när det gäller tidsfristen för inlämnande av anmälan om användning av skog. Enligt gällande 14 § 1 mom. ska anmälan göras minst 14 dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas, om inte skogscentralen på ansökan beviljar undantag från tidsfristen. Bestämmelser om detta undantagsförfarande, som ingår i gällande 1 mom., finns i fortsättningen i 14 § 3 mom. Enligt 3 mom. kan skogscentralen på ansökan bevilja undantag från den tidsfrist som anges i 1 mom.

Enligt gällande 14 § 3 mom. bestäms angående anmälan om användning av skog närmare genom förordning. Enligt det föreslagna 14 § 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om avverkning av klena trädbestånd genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om anmälan om behandling av livsmiljöer som avses i 10 § och

om andra uppgifter som ska meddelas i anmälan om användning av skog. De frågor om vilka det utfärdas bestämmelser genom förordning av ministeriet är av teknisk natur, eftersom de frågor som genom uppräknings ska meddelas i anmälan om användning av skog fastställs genom förordning.

14 a §. Anmälan om anläggande av plantbestånd. Enligt gällande 14 a § 3 mom. bestäms det vid behov närmare genom förordning om anmälan om anläggande av plantbestånd. Det föreslås att det enligt 4 mom. genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om anläggande av plantbestånd. De frågor om vilka det utfärdas bestämmelser genom förordning av ministeriet är av teknisk natur, eftersom de frågor som genom uppräknings ska meddelas i anmälan om användning av skog fastställs genom förordning. För närvarande har närmare bestämmelser inte utfärdats i frågan än genom lag när det gäller anmälan om anläggande av plantbestånd. Bestämmelserna ska emellertid motsvara innehållet i den anmälan om anläggande av plantbestånd som är i bruk.

15 §. Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms. Det föreslås att det i 15 § 4 mom. i den gällande skogslagen görs en teknisk precisering så att statsrådet ska utfärda förordning i sådana fall när närmare bestämmelser om säkerhetsförfarandet utfärdas genom förordning, dvs. om förfarandet vid ställande av säkerhet. Enligt formuleringen i det nuvarande 15 § 4 mom. bestäms det vid behov om säkerhetsförfarandet genom förordning.

18 §. Skogsbrott och skogsförseelse. Enligt 18 § 1 mom. i den gällande skogslagen finns bestämmelser om straff för skogsbrott i 48 a kap. 3 § i strafflagen (39/1889). I 48 a kap. i strafflagen finns bestämmelser om naturresursbrott. Det föreslås att en ny 5 a § fogas till skogslagen. Till följd av den föreslagna ändringen ska strafflagens hänvisningar till skogslagen justeras. I propositionen ingår ett lagförslag om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen.

I 18 § 2 mom. i den gällande skogslagen finns bestämmelser om sådana skogsförseelser för vilka en person kan dömas till böter.

Det föreslås att en ny 5 a och 5 b § fogas till skogslagen. Med anledning av detta ändras hänvisningarna i 2 mom. 2 punkten så att de gäller 5, 5 a och 5 b §.

Avsikten är att det i samband med ändringen av skogslagen utfärdas en ny förordning av statsrådet. Samtidigt upphävs skogsförordningen samt jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen. I 2 mom. 2, 3 och 4 punkten slopas hänvisningarna till de föreskrifter som nämns i punkterna. De hänvisningar till olika föreskrifter som finns i punkterna 5 och 6 är korrekta, eftersom de avser ett förvaltningsbeslut av ministeriet som kan innehålla föreskrifter.

20 §. *Korrigerande åtgärder.* I 20 § 1 mom. i den gällande skogslagen finns bl.a. en hänvisning till 5 § 1–3 mom. och 8 § i skogslagen. Det föreslås att det till skogslagen fogas nya paragrafer och med anledning av detta ska paragrafens hänvisning till 5 § 1–3 mom. ändras så att den gäller 5, 5 a och 5 b §.

21 a §. *Handräckning från polismyndigheten.* Bestämmelser om polismyndighetens handräckning finns i 10 § i skogsförordningen. Den föreslagna paragrafen ska i fråga om sitt innehåll vara överensstämmande med bestämmelserna i skogsförordningen. Skogsförordningen kommer att upphävas genom en förordning av statsrådet efter det att den föreslagna lagen har trätt i kraft. Enligt paragrafen är polismyndigheten skyldig att vid behov ge handräckning i ärenden som gäller verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen iakttas. Skogscentralerna är inte statliga myndigheter, utan de hör till den s.k. indirekta statsförvaltningen. Därför vore det nödvändigt att det i skogslagen finns bestämmelser om handräckning.

22 §. *Anmälan till polisen.* Enligt 22 § i den gällande skogslagen ska skogscentralen, efter att ha konstaterat en gärning eller en försummelse som avses i 18 §, underrätta åklagaren om saken för väckande av åtal. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och det allmänna intresset inte ska anses kräva att åtal väcks. I praktiken görs anmälan enligt förundersökningslagen (449/1987) till polisen, som gör förundersökning i ärendet, om

det finns skäl att misstänka att ett brott har begåtts. Polisen överlämnar förundersökningsprotokollet till åklagaren, som fattar beslut om väckande av åtal. Det föreslås att bristfälligheten i bestämmelsen rättas, och enligt det föreslagna 1 mom. ska skogscentralen, om den har sannolika skäl att misstänka att en gärning eller en försummelse som avses i 18 § har skett, anmäla detta till polisen för förundersökning. Det föreslås också att slutet av den sista meningen i 1 mom. i gällande paragraf rättas så att hänvisningen till väckande av åtal slopas.

I samband med ändringen av paragrafen ändras dess rubrik så att den motsvarar det nya innehållet i paragrafen.

25 §. *Skogscentralernas uppgifter.* Enligt 25 § 1 mom. i den gällande skogslagen ska en skogscentral främja uppnåendet av syftet med denna lag samt utöva tillsyn över iakttagandet av denna lag och ska dessutom iakttå vad som i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral eller någon annanstans föreskrivs eller bestäms om skötseln av dessa uppgifter. Bestämmelser om skogscentralernas uppgifter finns i 1 och 1 a § i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995). Det föreslås att 25 § 1 mom. i den gällande skogslagen förtydligas så att momentet gäller endast tillsynen över skogslagen. Enligt det föreslagna 1 mom. ska skogscentralerna utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

Enligt 4 § i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral står skogscentralerna och utvecklingscentralen under jord- och skogsbruksministeriets styrning och tillsyn. Eftersom skogscentralerna inte är myndigheter som är underställda ministeriet, utan indirekt statsförvaltning, föreslås det att det för tydlighetens skull fogas ett 2 mom. till paragrafen, med stöd av vilket jord- och skogsbruksministeriet kunde meddela skogscentralerna förpliktande administrativa föreskrifter om tillsynen över efterlevnaden av skogslagen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar skogscentralerna varje år föreskrifter för genomförande av tillsynen.

Det nuvarande 2 mom. i gällande 25 § ska i fortsättningen i fråga om formuleringen ha samma innehåll som 3 mom. i den föreslagna 25 §. Enligt 3 mom. ska skogscentralen när

det gäller områden som ska planläggas eller som har planlagts samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för att samordna målen för denna lag med målen för markanvändnings- och bygglagen.

26 §. Närmare stadganden. Enligt 26 § i den gällande skogslagen utfärdas närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen genom förordning. Det föreslås att 26 § upphävs. När det gäller bemyndigande i lagar har grundlagsutskottet i sin etablerade praxis ställt krav på exakt och noggrann reglering. Bemyndigandet i 26 § i den gällande lagen uppfyller inte detta krav.

1.2 Strafflagen 48 a kap.

3 §. Skogsbrott. I 48 a kap. i strafflagen finns bestämmelser om naturresursbrott. Enligt 3 § 1 mom. i detta kapitel ska den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet avverkar skog i strid med bestämmelser eller föreskrifter om beståndsvårdande avverkning eller förnyelseavverkning som utfärdats med stöd av 5 § 2 mom. eller 5 § 4 mom. i skogslagen (1093/1996) eller bryter mot bestämmelserna i skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den om skyddsskogsområden eller skyddsområden dömas för skogsbrott till böter eller fängelse i högst två år.

Enligt 48 a kap. 3 § 2 mom. i strafflagen döms för skogsbrott också den som uppsåtligt i strid med skogslagen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, eller utan sådant tillstånd som förutsätts i lag eller i strid med tillståndsvillkor, vid skogsskötsel eller skogsanvändning skadar en från omgivningen tydligt avvikande livsmiljö som befinner sig i naturtillstånd eller i ett tillstånd som påminner om detta och som är särskilt viktig med tanke på skogsnaturens mångfald så att gärningen är ägnad att äventyra bevarandet av livsmiljöns särdrag.

Det föreslås bl.a. att en ny 5 a § fogas till skogslagen. Därför ska det i 48 a kap. 3 § 1 mom. i strafflagen göras en teknisk ändring som rättar de hänvisningar till skogslagen som föranleds av de föreslagna ändringarna. Strafflagens hänvisning till skogslagens 5 § 2 mom. rättas till en hänvisning till skogslagens 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom. samt hän-

visningen till skogslagens 5 § 4 mom. rättas till en hänvisning till skogslagens 5 § 2 mom. och 5 a § 2 mom.

2 Närmare bestämmelser

De ändringar som föreslås i skogslagen kräver även ändring av såväl skogsförordningen som jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen. I syfte att förtydliga och förenkla regleringen är avsikten att upphäva skogsförordningen och ovan nämnda ministeriebeslut genom en förordning av statsrådet, som ska utfärdas på grund av ändringen av skogslagen.

I propositionen ingår flera bemyndiganden. Av dem gäller de allra flesta sådana närmare bestämmelser som ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom ska det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivas om vissa omständigheter av teknisk natur. Området för de närmare bestämmelser som ska utfärdas med stöd av de föreslagna bemyndigandena utvidgas emellertid inte i sak jämfört med den nuvarande regleringen. Detta beror på att de föreslagna bemyndigandena materiellt redan ingår i den nuvarande lagen, men de kräver kompletteringar och preciseringar. Genom propositionens förslag till bemyndiganden eller till ändring av de nuvarande bemyndigandena motsvarar lagens bestämmelser om bemyndigande de krav som ställs i grundlagen.

I lagförslagets 4 § ingår bestämmelser om det nationella och regionala skogsprogrammet. Med stöd av 3 mom. ska närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram samt om bedömningen av deras verkningar vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

I lagförslagets 4 a § föreskrivs om skogsbruksplanen. Närmare bestämmelser om innehållet i och uppgörandet och översynen av skogsbruksplanen samt om uppdateringen av den utfärdas med stöd av paragrafens 3 mom. genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om kraven på beståndsvårdande avverkning finns i 5 § i lagen. Enligt 2 mom. genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd

som ska lämnas kvar och trädbeståndets kvalitet vid beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper.

I lagförslagets 5 a § föreskrivs det om förutsättningarna för förnyelseavverkning. Genom förordning av statsrådet utfärdas enligt 2 mom. närmare bestämmelser om de krav som gäller trädbeståndets grovlek och ålder och som är en förutsättning för förnyelseavverkning och om de krav som gäller trädbeståndets kvalitet och trädens mängd samt andra motsvarande krav i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Dessutom utfärdas genom förordning av statsrådet bestämmelser om med trädbeståndets dåliga tillväxt eller dess särskilda användning förknippade eller andra motsvarande särskilda skäl som talar för att förnyelseavverkning ska utföras innan trädbeståndet har uppnått tillräcklig grovlek eller ålder.

I skogslagens 8 § finns bestämmelser om åstadkommande av återväxt. Genom förordning av statsrådet utfärdas enligt 5 mom. närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, åtgärder för att åstadkomma återväxt som är att betrakta som rimliga vid bedömningen av om den skyldighet som avses i 1 mom. ska upphöra, de åtgärder för anläggande av plantbestånd och vård som avses i 2 och 3 mom. och tidsfrister för förverkligandet av naturlig skogsförnyelse samt mängden skogsförnyelsematerial och materialets kvalitet.

I lagförslagets 8 a § ingår grundläggande bestämmelser om de trädslag som används för åstadkommande av återväxt. Enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom., olika trädslags lämplighet i olika delar av landet och på olika växtplatser, hur lämpliga andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. och sibirisk lärk är för anläggande av plantbestånd och om förutsättningarna för särskild användning av dessa trädslag. Dessutom genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare be-

stämmelser om skogsodling av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora.

I 10 § i skogslagen föreskrivs om bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer. Enligt 10 § 4 mom. i lagförslaget utfärdas närmare bestämmelser om de livsmiljöer som avses i 2 mom. vid behov genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser av grunderna för behandling av livsmiljöerna och om regional tillämpning av den skyldighet som avses i enligt 3 mom. med hänsyn till behovet av att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

I 14 § i lagförslaget finns bestämmelser om anmälan om användning av skog. Enligt 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om avverkning av klena trädbestånd genom förordning av statsrådet.

I 15 § i skogslagen finns bestämmelser om förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms. Genom förordning av statsrådet utfärdas med stöd av 15 § 4 mom. i lagförslaget vid behov närmare bestämmelser om säkerhetsförfarandet.

Enligt 4 § 3 mom. i lagförslaget kan bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram vid behov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Enligt 14 § 4 mom. i lagförslaget utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om anmälan om behandling av de livsmiljöer som avses i 10 § och om andra uppgifter som ska meddelas i anmälan om användning av skog. Dessutom utfärdas enligt 14 a § 3 mom. i lagförslaget genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om anläggande av plantbestånd.

3 Ikraftträdande

De föreslagna lagarna innehåller sedvanliga ikraftträdandebestämmelser. De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

Enligt 2 mom. i den ikraftträdandebestämmelse som föreslås i lagen om ändring av skogslagen ska på avverkning som inletts före ikraftträdandet av denna lag och på skyldigheter som uppkommit till följd av sådan

avverkning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På bedömningen av plantbestånd som är utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende tillämpas dock bestämmelserna om medellängden på utvecklingsdugliga träd i 8 § 1 mom. i den föreslagna lagen. Enligt gällande skogslag ska åtgärderna för t.ex. anläggande av plantbestånd slutföras inom fem år från det att förnyelseavverkningen inleddes eller inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutades. Enligt 8 § 2 mom. i lagförslaget ska tidsfristen vara tre år från det att avverkningen avslutades. I en situation där avverkningen inleds efter det att den föreslagna lagen trätt i kraft ska t.ex. åtgärder som gäller anläggande av plantbestånd slutföras inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutats. Om avverkningen avslutas t.ex. den 30 september 2011, ska åtgärderna för anläggande av plantbestånd göras före utgången av september 2014.

Det vore ändamålsenligt att omedelbart tillämpa bestämmelsen om utvecklingsdugliga träds medellängd när den föreslagna lagen om ändring av skogslagen träder i kraft för att en noggrannare definition genast ska kunna tas i bruk vid tillämpningen av lagen när det gäller bedömningen av plantbestånd som är utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen om ändring av skogslagen träder i kraft.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I propositionen finns två kopplingar till de grundläggande fri- och rättigheterna i grundlagen. Skogslagen hänför sig såväl till egendomsskydd, som tryggas i 15 § i grundlagen, som till ansvar för miljön, som avses i 20 § i grundlagen. Skogslagen uppställer begränsningar och skyldigheter för det skogsbruk som skogsägarna bedriver. För skogsägarna har det uppställts begränsningar som hänför sig till genomförande av beståndsvårdande avverkning och förnyelseavverkning samt skyldigheter som hänför sig till åtgärder som ska vidtas efter förnyelseavverkningen. Begränsningar har uppställts för behandlingen

av trädbestånd och mark i vissa, i allmänhet små, livsmiljöer i syfte att även trygga skogarnas biologiska mångfald. I propositionen föreslås det att de bestämmelser gällande trädslag som ska användas vid skogsförnyelse som för närvarande finns i ministeriets beslut ska överföras till skogslagen.

Enligt 15 § 1 mom. i grundlagen är vars och ens egendom tryggad. Grundlagsutskottet har vid behandlingen av skogslagen fört fram en ståndpunkt enligt vilken begränsningen av friheten att använda egendom ska stämma överens med kravet på proportionalitet. Detta innebär enligt grundlagsutskottets ståndpunkt att begränsningen ska vara nödvändig för uppnående av ett godtagbart syfte och att den inte får sträcka sig längre än vad som är befogat med hänsyn till de bakomliggande samhällsintressenas tyngd i förhållande till egendomsskyddet. När det gäller översynen av begränsningens omfattning och proportionalitet är det i sista hand fråga om huruvida begränsningen kränker ägarens rätt att använda sin egendom på ett normalt, skäligt och förnuftigt sätt (GrUU 22/1996 rd). Skyldigheterna i den gällande skogslagen är ur markägarens synvinkel skäliga till sin karaktär och lämpliga för samhällsutvecklingen. I allmänhet inverkar inte begränsningarna och skyldigheterna i någon betydande utsträckning på den enskilda skogsägarens möjligheter att utnyttja sin skogsegendom ekonomiskt. I lagen finns det inte några bestämmelser om begränsning av äganderätten till förmån för en annan privatperson.

Grundlagsutskottet har i anknytning till det egendomsskydd som föreskrivits i den tidigare grundlagen konstaterat att bestämmelser om mindre ingrepp i egendom kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning, medan bestämmelser om allvarigare och mera djupgående ingrepp kan behandlas endast i grundlagsordning. Även vikten av det intresse som ligger bakom begränsningen har betydelse. Ju starkare och mer tvingande allmänt intresse det är fråga om, desto längregående ingrepp i medborgarnas rättigheter kan regleras genom vanliga lagar (GrUU 14/1982 rd och GrUU 2/1986 rd).

I skogslagen finns bestämmelser om sådana begränsningar för skogsägarna som gäller omfattningen av beståndsvårdande avverk-

ning för främjande av hållbar skötsel och användning av skogarna och den tidigaste tidpunkten för genomförande av förnyelseavverkning samt en skyldighet i fråga om åstadkommande av återväxt efter förnyelseavverkning. Skogslagen uppställer således begränsningar och skyldigheter i fråga om användning av skogsägarens egendom. I skogslagen finns som aktiva åtgärder endast skyldigheten att åstadkomma återväxt efter förnyelseavverkning. I gällande 8 § 2 mom. finns bestämmelser om en tidsfrist på fem eller tre år för åtgärder som gäller anläggande av plantbestånd. Den förstnämnda tidsfristen beräknas från den tidpunkt när förnyelseavverkningen inleds och den sistnämnda tidsfristen från den tidpunkt när förnyelseavverkningen har slutförts. Det föreslås i propositionen att endast tidsfristen på tre år ska kvarstå i skogslagen och att en definition av avslutad förnyelseavverkning ska fogas till lagen. Numera finns bestämmelser om den sistnämnda frågan i skogsförordningen. Det är nödvändigt att definiera avslutad förnyelseavverkning, eftersom skyldigheten för skogsägaren att åstadkomma återväxt börjar vid den tidpunkt när avverkningen avslutats. Med tanke på när skyldigheten för skogsägaren ska börja är detta en viktig tidpunkt, som inte kan fastställas i någon författning på lägre nivå än lag. Ett sådant i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. i propositionen har åstadkommit när de utvecklingsdugliga trädens medellängd är 1,3 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation. För närvarande har bedömningen av vad som är rimlig tid i praktiken varit svår och särskilt problematisk med tanke på en jämlik behandling av skogsägarna. Andringen förbättrar skogsägarnas rättsskydd när definitionen av skyldigheten i fråga preciseras.

Det anses vara nödvändigt att i skogslagen slopa tidsfristen på fem år, för att bryta den trend med försämrade kvaliteten på plantbestånd som orsakas av fördröjda åtgärder efter förnyelseavverkning. På detta sätt påverkas bevarandet av samhällsekonomiskt viktiga skogsresurser och tryggandet av tillväxten. I allmänhet har skogsägarna som mål att få en jämn avkastning från sina skogar. De skyldigheter som gäller anläggande av plantbe-

stånd syftar till att garantera avkastning från skogarna även i framtiden. Propositionen är således ändamålsenlig i ekonomiskt hänseende även ur den enskilda skogsägarens synvinkel. Med beaktande av de ekonomiska synpunkterna kan de skyldigheter som gäller anläggande av plantbestånd anses vara ett steg i rätt riktning. En enda tidpunkt för när beräkningen av tidsfristen börjar förenklar situationen även med tanke på skogsägarens rättsskydd.

Grundlagsutskottet har i samband med behandlingen av skogslagen intagit en ståndpunkt enligt vilken de samhällsekonomiska intressena och de intressen som gäller bevarande av naturvärden, som ligger bakom bestämmelserna i skogslagen, uppfyller det krav på godtagbara skäl som ställs på begränsningen i fråga om de grundläggande fri- och rättigheterna. Behovet att trygga skogsbruket är livsviktigt för Finlands samhälls-ekonomi (GrUU 22/1996 rd). Vägande allmänna skäl kan anses vara anledningen till skyldigheten att anlägga plantbestånd efter förnyelseavverkning enligt den nuvarande skogslagen. Skogsägaren har i regel själv möjlighet att välja på vilket sätt han eller hon uppfyller denna skyldighet gällande förnyelse. Skyldigheterna i skogslagen gäller alla skogsägare generellt, och inte enbart någon viss avgränsad grupp. Grundlagsutskottet anser också att de begränsningar som avser avverkning och de skyldigheter som gäller anläggande av plantbestånd står i rätt proportion till intresset att trygga det för samhälls-ekonomins viktiga skogsbruket samt de privatekonomiska möjligheterna att utnyttja skogsegendomen (GrUU 22/1996 rd).

Enligt 20 § 1 mom. i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt 2 mom. i samma paragraf ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Grundlagsutskottet har konstaterat att det finns tungt vägande samhälleliga skäl för reglering som hänför sig till egendom, om i lag uppställda mål medverkar till att naturens och miljöns mångfald kan bevaras på det sätt som 20 § 1 mom. i grundlagen föreskriver (GrUU 33/2008 rd). Den grundläggande fri-

och rättighet som avses i 20 § i grundlagen tillgodoses också genom strävanden att bevara skogstillgångarna för kommande generationer. Syftet med skogslagen är att främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänsenande hållbar skötsel och användning av skogarna så att skogarna uthålligt ger en god avkastning samtidigt som deras biologiska mångfald bevaras.

I 8 a § i skogslagen finns bestämmelser om trädslag som ska användas för åstadkommande av återväxt efter förnyelseavverkning. Valet av skogsodlingsmaterial med lämpligt ursprung är väsentligt för att skogsodling ska lyckas. Användning av material med fel ursprung kan även orsaka andra skadliga verkningar såsom att trädbeståndet kan drabbas av insekt-, svamp- och däggdjurskadorna. Enligt grundlagsutskottets ovan nämnda ståndpunkt är behovet att trygga skogsbruket livsviktigt för Finlands samhällsekonomi (GrUU 22/1996 rd). Det är nödvändigt att använda friskt, lämpligt och livskraftigt skogsodlingsmaterial för att produktionen av trädbestånd av god kvalitet ska tryggas.

Ett av de centrala målen i propositionen är att skogslagen ska uppfylla de krav som ställs i 80 § i grundlagen. I skogslagen ska göras sådana kompletteringar och preciseringar som gäller bestämmelserna om bemyndigande och beror på grundlagen. Det föreslås också att några bestämmelser som hänför sig till grunderna för individens rättigheter och skyldigheter och ingår i gällande skogsförordning och ministeriets beslut om tillämpningen av skogslagen överförs till skogslagen. Till dessa helheter hör fastställandet av tidpunkten för avslutad förnyelseavverkning i 8 § 2 mom. i lagförslaget och de bestämmelser som hänför sig till trädslag som ska användas för åstadkommande av återväxt i 8 a §.

I 80 § i grundlagen finns bestämmelser om utfärdande av förordning och delegering av lagstiftningsbehörighet. Enligt 1 mom. i paragrafen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska det dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till

området för lag. Om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet. I och med den nya grundlagen har större uppmärksamhet fästs vid bestämmelserna om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Den som utfärdar förordning kan genom lag bemyndigas att utfärda närmare bestämmelser om sådant som är av mindre betydelse för individens rättigheter och skyldigheter. När det gäller bemyndigande i lagar har grundlagsutskottet i sin utlåtandepraxis särskilt ställt krav på exakt och noggrann reglering (GrUU 19/2002 rd och GrUU 40/2002 rd). Grundlagsutskottet har även i sin utlåtandepraxis betonat att det inte går att genom statsrådsförordning utfärda allmänna rättsregler om exempelvis grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag (GrUU 16/2002 rd).

Vid bedömningen av om ett lagbemyndigande att utfärda förordning ska ges statsrådet eller ett ministerium har det i samband med grundlagsreformen konstaterats att utgångspunkten ska vara att statsrådets allmänna sammanträde utfärdar förordningar om vittbärande och principiellt viktiga ärenden samt om andra sådana ärenden vilkas betydelse förutsätter det. Denna princip framgår av grundlagens 67 §, som gäller beslutsfattandet i statsrådet. I grundlagsutskottets utlåtandepraxis har det även förts fram som en utgångspunkt för 80 § 1 mom. i grundlagen att ministerierna närmast kan bemyndigas att utfärda förordningar om frågor av teknisk natur och frågor som har ringa samhälls- eller politisk betydelse (GrUU 33/2004 rd). I fråga om vissa helheter föreslås det i skogslagen i fortsättningen ett bemyndigande för statsrådet att utfärda förordning i stället för det nuvarande bemyndigandet för ministeriet att utfärda förordning. Bemyndigandet för statsrådet att utfärda förordning ska ingå i lagförslaget 5 § 2 mom., 5 a § 2 mom., 8 § 5 mom. och 8 a § 3 mom.

Dessutom har vissa bemyndiganden ändrats i mindre utsträckning för att kravet på precision och noggrann avgränsning i grundlagen ska iakttas. Preciseringar av detta slag ska göras i 5 § 2 mom. och 5 a § 2 mom. av de sistnämnda paragraferna. Nya bemyndi-

ganden ska ingå i 4 a § 3 mom., 8 § 5 mom. och 8 a § 3 mom. Av dessa bemyndiganden motsvarar bemyndigandena i 8 § 5 mom. i huvudsak gällande 8 § 5 mom., dock med preciseringar. Enligt 15 § 4 mom. ska statsrådet utfärda närmare bestämmelser.

Propositionen innehåller bestämmelser där jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att utfärda förordning. De finns i lagförslagens 4 § 3 mom., 14 § 4 mom. och 14 a § 3 mom. De frågor som bestäms genom förordning ska vara av teknisk natur, t.ex. detaljerade uppgifter som ska anges på blanketter. På grund av detta bör förordning av ministeriet betraktas som lämplig författningsnivå i detta sammanhang.

Skogslagen har stiftats i vanlig lagstiftningsordning enligt 66 § i riksdagsordningen (7/1928), som föregick grundlagen. Bestämmelserna i skogslagen om beståndsvårdande avverkning och förnyelseavverkning i skogarna ska i fråga om innehåll hållas i kraft i enlighet med gällande lag. Det föreslås att det från skogsförordningen överförs en definition till 8 § 2 mom. i skogslagen om tid-

punkten för när förnyelseavverkning ska anses vara avslutad. För närvarande har tidpunkten för avslutad förnyelseavverkning definierats i 3 § 2 mom. i skogsförordningen med samma innehåll som tillägget till det föreslagna 8 § 2 mom. De bestämmelser som föreslås i propositionen och ska fogas till lagen och gäller trädslog som ska användas för åstadkommande av återväxt är motiverade med beaktande av intressena att trygga skogsbruket, bevarandet av skogstillgångarna och markägarens privatekonomiska aspekter på tillvaratagandet av virke. Förslagen till ändring av skogslagen förutsätter inte prövning av lagstiftningsordningen.

I de föreslagna bemyndigandena har grundlagsutskottets tolkningspraxis gällande 80 § i grundlagen beaktats. På ovan nämnda grunder anses det att lagarna om ändring av skogslagen och strafflagen kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning i överensstämmelse med 72 § i grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av skogslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 26 §,
ändras 2 § 3 mom., 3 § 3 mom., 4 och 5 §, 8 § 1, 2 och 5 mom., 10 § 4 mom., 11 § 2 mom.,
 12 § 3 mom., 13 och 14 §, 14 a § 3 mom., 15 § 4 mom., 18 § 2 mom., 20 § 1 mom., 22 §
 1 mom. och 25 §,
 av dem 8 § 2 mom., 14 § och 14 a § 3 mom. sådana de lyder i lag 1224/1998, 18 § 2 mom.
 sådant det lyder i lag 520/2002 och 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 137/1999, samt
fogas till lagen nya 4 a, 5 a, 5 b, 8 a och 21 a § som följer:

1 kap.

lag på området och på avverkningen eller på
åtgärden av annat slag.**Allmänna stadganden**

2 §

4 §

*Tillämpningsområde**Nationellt och regionalt skogsprogram*

Vid skötseln och användningen av skog ska utöver denna lag iakttas vad som bestäms i 1, 4, 5 och 13–16 § i lagen om fornminnen (295/1963), i 5 a, 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55, 56 och 57 a § samt 10 kap. i naturvårdslagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken finns i naturvårdslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet utarbetar ett nationellt skogsprogram i samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Ett mål för programmet är att öka medborgarnas välbefinnande genom att skogarna utnyttjas på ett mångsidigt sätt med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Ministeriet övervakar genomförandet av programmet och ser över programmet vid behov.

Varje skogscentral utarbetar ett regionalt skogsprogram för sitt verksamhetsområde och övervakar dess genomförande. När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med företrädare för skogsbruket i området och med andra nödvändiga intressenter. Programmet ses över vid behov. Programmet innehåller allmänna mål för främjandet av en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk och för finansieringen av åtgärderna samt allmänna mål för utvecklandet av skogsbruket i området. Uppgifter som kan individualiseras

3 §

Ändring av markanvändningslag

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte har tagits i sådant bruk inom tre år från att avverkning eller någon annan åtgärd avslutats, tillämpas denna

för enskilda skogsfastigheter tas inte in i programmet.

Närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram samt om bedömningen av deras verkningar utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram kan vid behov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

4 a §

Skogsbruksplan

Med *skogsbruksplan* avses en plan för skötseln och användningen av samt virkesreserven och tillståndet i en skogsägares skogar på en eller flera skogsfastigheter. Planen ska utarbetas för flera år och hållas uppdaterad. De åtgärder som ingår i planen får inte strida mot de bestämmelser om skötsel och användning av skogar som gäller vid den tidpunkt då planen görs upp.

En skogsbruksplan som uppfyller kraven i 1 mom. är en sådan plan som avses i 31 § i lagen om samfällda skogar (109/2003), 10 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), 117 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan (174/2007) och 15 kap. 8 a § i kyrkoordningen (1055/1993).

Närmare bestämmelser om innehållet i och uppgörandet och översynen av skogsbruksplanen samt om uppdatering av den utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Beståndsvårdande avverkning

Beståndsvårdande avverkning ska utföras på ett sätt som främjar det bestånd som kvarstår på området. Avverkningen ska utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd som ska lämnas kvar och trädbeståndets kvalitet

vid beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper.

5 a §

Förnyelseavverkning

Förnyelseavverkning ska utföras på ett sådant sätt att nya trädbestånd kan åstadkommas. Förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. Förnyelseavverkningen får utföras så att naturlig förnyelse eftersträvas, om området utgående från trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har tillräckliga förutsättningar för att naturligt plantmaterial ska bildas.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de krav som gäller trädbeståndets grovlek och ålder och som är en förutsättning för förnyelseavverkning och om de krav som gäller trädbeståndets kvalitet och trädens mängd samt andra motsvarande krav i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om med trädbeståndets dåliga tillväxt eller dess särskilda användning förknippade eller andra motsvarande särskilda skäl som talar för att förnyelseavverkning ska utföras innan trädbeståndet har uppnått tillräcklig grovlek eller ålder.

5 b §

Utförande av avverkningen

Avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den ska utföras så att skador undviks på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet och trädbestånd som växer utanför området. Dessutom ska man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

8 §

Åstadkommande av återväxt

Efter förnyelseavverkning ska ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd åstadkommas på området. Detta har åstadkommit då de utvecklingsdugliga trädens medellängd är 1,3 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation.

Åtgärderna för anläggande av plantbestånd ska slutföras inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutades. En förnyelseavverkning betraktas som avslutad när avverkningen är så långt framskriden att en sådan öppning som kräver skogsförnyelse har uppkommit på hygget eller det inte längre finns ett utvecklingsdugligt trädbestånd enligt 5 § 1 mom. på avverkningsområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, åtgärder för att åstadkomma återväxt som är att betrakta som rimliga vid bedömningen av om den skyldighet som avses i 1 mom. ska upphöra, de åtgärder för anläggande av plantbestånd och vård som avses i 2 och 3 mom. och tidsfrister för förverkligandet av naturlig skogsförnyelse samt mängden skogsförnyelsematerial och materialets kvalitet.

8 a §

Trädslag som ska användas för att åstadkomma återväxt

Ett plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. får anläggas med sådana frön eller plantor av tall, gran, vårtbjörk, glasbjörk och asp som till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på förnyelseområdet. Plantbestånd kan också anläggas med andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora och med sibirisk lärk, om det finns särskilda skäl för det och om trädslagets frön eller plantor till sitt ursprung och sina övriga

egenskaper lämpar sig för förhållandena på området.

Om ett plantbestånd av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora anläggs, ska den som är skyldig att se till att återväxt åstadkoms ge en tillräcklig redogörelse i den anmälan om användning av skog som avses i 14 § för trädslagets utvecklingsduglighet och ursprungets lämplighet för förhållandena på förnyelseområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom., olika trädslags lämplighet i olika delar av landet och på olika växtplatser, hur lämpliga andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. och sibirisk lärk är för anläggande av plantbestånd och om förutsättningarna för särskild användning av dessa trädslag. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om skogsodling av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora.

10 §

Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer

Närmare bestämmelser om de livsmiljöer som avses i 2 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för behandling av livsmiljöerna och om regional tillämpning av den skyldighet som avses i 3 mom. med hänsyn till behovet av att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §

Undantagslov

Tillstånd får dock inte beviljas, om det för åtgärden har beviljats eller beviljas miljöstöd som avses i lagstiftningen om finansiering av

ett hållbart skogsbruk eller ett tillräckligt stöd av statsmedel på andra grunder.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

För de inskränkningar i att ta virke till husbehov som avses i 2 mom. ska markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas en ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning betalas inte till Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Skogscentralen beviljar ersättning på ansökan. För en enskild markägare som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk utarbetar skogscentralen på dennes begäran och avgiftsfritt en sådan avverknings- och förnyelseplan som krävs för skyddsskogsområdet.

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förebyggande av jordskred kräver större inskränkningar i skogens användning än vad 5, 5 a, 5 b, 6, 8 och 8 a § föreskriver, kan jord- och skogsbruksministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden samt meddela föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och som behövs för att skogen ska bevaras. Innan beslutet fattas ska de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras.

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet ska till skogscentralen lämna in en

anmälan (*anmälan om användning av skog*) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt om annan behandling av livsmiljöer som avses i 10 §. Anmälan ska göras minst fjorton dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas. Anmälan ska göras skriftligen. Anmälan anses ha blivit inlämnad till skogscentralen då den har inkommit till något av skogscentralens verksamhetsställen eller när den eller motsvarande uppgifter har lämnats in till någon av skogscentralens anställda.

Anmälan om användning av skog behöver dock inte göras i fråga om följande avverknings- och förnyelseplaner som nämns i 2 punkten, omfattar en livsmiljö som avses i 10 § 3 mom.:

- 1) husbehovsavverkning,
- 2) avverkning på ett skyddsskogsområde i enlighet med en sådan godkänd avverknings- och förnyelseplan som avses i 12 § 2 mom.,
- 3) avverkning av ett klen trädbestånd,
- 4) avverkning av väg-, dikes-, vattenlednings-, avlopps- eller ellinjer eller motsvarande linjer.

Skogscentralen kan på ansökan bevilja undantag från den tidsfrist som anges i 1 mom.

Närmare bestämmelser om avverkning av klena trädbestånd utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om anmälan om behandling av livsmiljöer som avses i 10 § och om andra uppgifter som ska meddelas i anmälan om användning av skog.

14 a §

Anmälan om anläggande av plantbestånd

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om anläggande av plantbestånd.

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

 Närmare bestämmelser om säkerhetsförfarandet utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

18 §

Skogsbrott och skogsförseelse

 Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
 1) försummar att lämna in en anmälan om användning av skog enligt 14 § eller gör sin anmälan efter tidsfristen på fjorton dygn,
 2) bryter mot bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b § om avverkning eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
 3) bryter mot bestämmelserna i 8 § om åstadkommande av återväxt eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
 4) i strid med 10 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller utan tillstånd eller i strid med tillståndsvillkoren sköter eller använder en livsmiljö som är särskilt viktig för skogarnas mångfald,
 5) bryter mot bestämmelserna i 12 § 1 eller 2 mom. om skogsbruk i skyddsskogar eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, eller
 6) bryter mot bestämmelserna i 13 § om skyddsområden eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,
 ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *skogsförseelse* dömas till böter.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b §, 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller i strid med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller i strid med föreskrifter som utfärdats med stöd av 13 § el-

ler försummar att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligena kostnader, återställa situationen eller att fullgöra sin förnyelseskyldighet i enlighet med 8 §.

21 a §

Handräckning från polismyndigheten

Polismyndigheten är skyldig att vid behov ge handräckning i ärenden som gäller verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen iakttas.

22 §

Anmälan till polisen

Om skogscentralen har sannolika skäl att misstänka att en gärning eller en försummelse som avses i 18 § har skett, ska skogscentralen anmäla detta till polisen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna är ringa och det allmänna intresset inte kräver en närmare utredning av ärendet.

25 §

Skogscentralernas uppgifter

Skogscentralerna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

Jord- och skogsbruksministeriet får meddela skogscentralerna närmare föreskrifter om tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

När det gäller områden som ska planläggas eller som har planlagts ska skogscentralen samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för att samordna målen för denna lag med målen för markanvändnings- och bygglagen.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

På avverkning som inletts före ikraftträdandet av denna lag och på skyldigheter som uppkommit till följd av sådan avverkning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På bedömningen av plantbestånd som är utvecklingsdugligt i ekonomiskt

hänseende tillämpas dock bestämmelserna om medellängden på utvecklingsdugliga träd i 8 § 1 mom.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 a kap. 3 § 1 mom., sådant det
lyder i lag 515/2002, som följer:

48 a kap.

Om naturresursbrott

3 §

Skogsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) avverkar skog i strid med 5 § 1 mom. eller 5 a § 1 mom. i skogslagen (1093/1996) eller i strid med en bestämmelse om bestånds-

vårdande avverkning eller förnyelseavverkning som utfärdats med stöd av 5 § 2 mom. eller 5 a § 2 mom. i nämnda lag, eller

2) bryter mot bestämmelserna i skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den om skyddsskogsområden eller skyddsområden,

ska för *skogsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den 20.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

1.

Lag**om ändring av skogslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 26 §,
ändras 2 § 3 mom., 3 § 3 mom., 4 och 5 §, 8 § 1, 2 och 5 mom., 10 § 4 mom., 11 § 2 mom.,
12 § 3 mom., 13 och 14 §, 14 a § 3 mom., 15 § 4 mom., 18 § 2 mom., 20 § 1 mom., 22 §
1 mom. och 25 §,
av dem 8 § 2 mom., 14 § och 14 a § 3 mom. sådana de lyder i lag 1224/1998, 18 § 2 mom.
sådant det lyder i lag 520/2002 och 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 137/1999, samt
fogas till lagen nya 4 a, 5 a, 5 b, 8 a och 21 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna stadganden**Allmänna stadganden**

2 §

2 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Vid skötseln och användningen av skog skall utöver denna lag iakttas vad som stadgas i 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55 och 56 § samt 10 kap. naturvårdslagen eller i någon annan lag. Om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken gäller naturvårdslagen.

Vid skötseln och användningen av skog ska utöver denna lag iakttas vad som bestäms i 1, 4, 5 och 13–16 § i lagen om fornminnen (295/1963), i 5 a, 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55, 56 och 57 a § samt 10 kap. i naturvårdslagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken finns i naturvårdslagen.

3 §

3 §

*Ändring av markanvändningsslag**Ändring av markanvändningsslag*

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan skall tas i annat bruk inte inom fem år från att

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte har tagits i sådant

Gällande lydelse

avverkning eller någon annan åtgärd *påbörjats* har tagits i bruk för detta ändamål, tillämpas denna lag på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag.

4 §

Regionala målprogram för skogsbruket

Skogscentralen utarbetar ett regionalt målprogram för skogsbruket inom sitt verksamhetsområde och följer genomförandet av det. När programmet utarbetas skall skogscentralen samarbeta med intressenter som representerar skogsbruket inom området och med andra nödvändiga intressenter. Programmet ses över vid behov.

Programmet innehåller allmänna mål för främjandet av en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) och för finansieringen av åtgärderna samt allmänna mål för utvecklandet av skogsbruket i området. I programmet intas inte uppgifter som kan individualiseras för enskilda lägenheter.

Om programmets innehåll samt om uppgörande och revidering av programmet stadgas närmare genom förordning. Det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet kan meddela allmänna föreskrifter om utarbetandet och uppföljningen av programmet.

Föreslagen lydelse

bruk *inom tre år* från att avverkning eller någon annan åtgärd *avslutats*, tillämpas denna lag på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag.

4 §

Nationellt och regionalt skogsprogram

Jord- och skogsbruksministeriet utarbetar ett nationellt skogsprogram i samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Ett mål för programmet är att öka medborgarnas välbefinnande genom att skogarna utnyttjas på ett mångsidigt sätt med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Ministeriet övervakar genomförandet av programmet och ser över programmet vid behov.

Varje skogscentral utarbetar ett *regionalt skogsprogram* för sitt verksamhetsområde och övervakar dess genomförande. När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med företrädare för skogsbruket i området och med andra nödvändiga intressenter. Programmet ses över vid behov. Programmet innehåller allmänna mål för främjandet av en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i *lagstiftningen om finansiering* av ett hållbart skogsbruk och för finansieringen av åtgärderna samt allmänna mål för utvecklandet av skogsbruket i området. Uppgifter som kan individualiseras för enskilda *skogsfastigheter* tas inte in i programmet.

Närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram samt om bedömningen av deras verkningar utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram kan vid behov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Skogsbruksplan

Med **skogsbruksplan** avses en plan för skötseln och användningen av samt virkesreserven och tillståndet i en skogsägares skogar på en eller flera skogsfastigheter. Planen ska utarbetas för flera år och hållas uppdaterad. De åtgärder som ingår i planen får inte strida mot de bestämmelser om skötsel och användning av skogar som gäller vid den tidpunkt då planen görs upp.

En skogsbruksplan som uppfyller kraven i 1 mom. är en sådan plan som avses i 31 § i lagen om samfällda skogar (109/2003), 10 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), 117 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan (174/2007) och 15 kap. 8 a § i kyrkoordningen (1055/1993).

Närmare bestämmelser om innehållet i och uppgörandet och översynen av skogsbruksplanen samt om uppdatering av den utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Beståndsavverkning

Avverkning kan utföras på ett sätt som främjar det inom området kvarstående beståndet (*beståndsvårdande avverkning*) eller på ett sätt som förutsätter att återväxt åstadkoms (*förnyelseavverkning*).

En beståndsvårdande avverkning skall utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet. En förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. En förnyelseavverkning får utföras som en naturlig förnyelse, om området utgående från trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har

5 §

Beståndsvårdande avverkning

Beståndsvårdande avverkning ska utföras på ett sätt som främjar det bestånd som kvarstår på området. Avverkningen ska utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd som ska lämnas kvar och trädbeståndets kvalitet vid beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper.

Gällande lydelse

tillräckliga förutsättningar för att ett naturligt plantmaterial skall bildas.

Avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den skall genomföras så att skador på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet undviks. Likaså skall skador på trädbestånd utanför avverkningsområdet undvikas vid åtgärder i samband med avverkning. Därtill skall man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om minimimängden av det trädbestånd som skall lämnas kvar vid beståndsvårdande avverkning och om dess kvalitet samt om förutsättningarna för förnyelseavverkning.

Föreslagen lydelse

5 a §

Förnyelseavverkning

Förnyelseavverkning ska utföras på ett sådant sätt att nya trädbestånd kan åstadkommas. Förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. Förnyelseavverkningen får utföras så att naturlig förnyelse eftersträvas, om området utgående från trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har tillräckliga förutsättningar för att naturligt plantmaterial ska bildas.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de krav som gäller trädbeståndets grovlek och ålder och som är en förutsättning för förnyelseavverkning och om de krav som gäller trädbeståndets kvalitet och trädens mängd samt andra motsvarande krav i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om med trädbeståndets dåliga tillväxt eller dess särskilda användning för-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

knippade eller andra motsvarande särskilda skäl som talar för att förnyelseavverkning ska utföras innan trädbeståndet har uppnått tillräcklig grovlek eller ålder.

5 b §

Utförande av avverkningen

Avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den ska utföras så att skador undviks på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet och trädbestånd som växer utanför området. Dessutom ska man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

8 §

8 §

*Åstadkommande av återväxt**Åstadkommande av återväxt*

Efter förnyelseavverkning skall ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, vars utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation, åstadkommas på området inom en rimlig tid.

Efter förnyelseavverkning ska ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd åstadkommas på området. *Detta har åstadkommit då de utvecklingsdugliga trädens medellängd är 1,3 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation.*

Åtgärderna för anläggande av plantbestånd skall slutföras inom fem år från det förnyelseavverkningen inleddes eller inom tre år från det förnyelseavverkningen avslutades.

Åtgärderna för anläggande av plantbestånd ska slutföras inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutades. *En förnyelseavverkning betraktas som avslutad när avverkningen är så långt framskriden att en sådan öppning som kräver skogsförnyelse har uppkommit på hygget eller det inte längre finns ett utvecklingsdugligt trädbestånd enligt 5 § 1 mom. på avverkningsområdet.*

Om de åtgärder som avses i denna paragraf och om tidsfristen för genomförande av dem, om den rimliga tiden för åstadkommande av plantbestånd och om grunderna för bedömning av plantbestånd kan stadgas närmare genom förordning och med stöd av den bestämmas genom beslut av det i skogsbruks-

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, åtgärder för att åstadkomma återväxt som är att betrakta som rimliga vid bedömningen av om den skyldighet som avses i 1 mom. ska upphöra,

Gällande lydelse

ärenden behöriga ministeriet. Ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om skogsodling med trädslag som inte ingår i Finlands naturliga flora samt om användningen av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial.

Föreslagen lydelse

de åtgärder för anläggande av plantbestånd och vård som avses i 2 och 3 mom. och tidsfrister för förverkligandet av naturlig skogsförnyelse samt mängden skogsförnyelsematerial och materialets kvalitet.

8 a §

Trädslag som ska användas för att åstadkomma återväxt

Ett plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. får anläggas med sådana frön eller plantor av tall, gran, vårtbjörk, glasbjörk och asp som till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på förnyelseområdet. Plantbestånd kan också anläggas med andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora och med sibirisk lärk, om det finns särskilda skäl för det och om trädslagens frön eller plantor till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på området.

Om ett plantbestånd av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora anläggs, ska den som är skyldig att se till att återväxt åstadkoms ge en tillräcklig redogörelse i den anmälan om användning av skog som avses i 14 § för trädslagets utvecklingsduglighet och ursprungets lämplighet för förhållandena på förnyelseområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom., olika trädslags lämplighet i olika delar av landet och på olika växtplatser, hur lämpliga andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. och sibirisk lärk är för anläggande av plantbestånd och om förutsättningarna för särskild användning av dessa trädslag. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om skogsodling av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora.

Gällande lydelse

10 §

Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer

Om de livsmiljöer som avses i 2 mom. stadgas vid behov närmare genom förordning. Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om grunderna för behandling av livsmiljöerna samt om regional tillämpning av den i 3 mom. avsedda skyldigheten med hänsyn till behovet att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §

Undantagslov

Tillstånd får dock inte beviljas, om för åtgärden har beviljats eller beviljas ett tillräckligt stöd av statsmedel, antingen enligt 19 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller på andra grunder.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

För de i 2 mom. avsedda inskränkningarna i tagande av virke till husbehov skall markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas en ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning beviljas inte Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Skogscentralen beviljar ersättning på ansökan. Skogscentralen utarbetar för en enskild markägare som avses i 2 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk på dennes begäran och avgiftsfritt en sådan avverknings- och förnyelseplan som krävs för skyddsskogsområdet.

Föreslagen lydelse

10 §

Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer

Närmare bestämmelser om de livsmiljöer som avses i 2 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. *Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser* om grunderna för behandling av livsmiljöerna och om regional tillämpning av den skyldighet som avses i 3 mom. med hänsyn till behovet av att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §

Undantagslov

Tillstånd får dock inte beviljas, om det för åtgärden har beviljats eller beviljas *miljöstöd som avses i lagstiftningen om finansiering* av ett hållbart skogsbruk eller ett tillräckligt stöd av statsmedel på andra grunder.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

För de inskränkningar i att ta virke till husbehov som avses i 2 mom. ska markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas en ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning betalas inte till Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Skogscentralen beviljar ersättning på ansökan. För en enskild markägare som avses i *lagstiftningen om finansiering* av ett hållbart skogsbruk utarbetar skogscentralen på dennes begäran och avgiftsfritt en sådan avverknings- och förnyelseplan som krävs för skyddsskogsområdet.

Gällande lydelse

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förekommande av jordskred påkallar större inskränkningar i skogens användning än vad 5, 6 och 8 § stadgar, kan det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan skall bildas till skyddsområden och meddela *allmänna* föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena. Innan beslutet ges skall de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras.

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet skall till skogscentralen lämna in en anmälan (*anmälan om användning av skog*) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt, så som bestäms genom förordning, om annan behandling av sådana livsmiljöer som nämns i 10 §. Anmälan skall göras minst 14 dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas, om inte skogscentralen på ansökan beviljar undantag från tidsfristen.

Ingen anmälan om användning av skog behöver dock göras i fråga om följande avverkningar om de inte, fränsett sådan avverkning som nämns i 2 punkten, omfattar en sådan livsmiljö som avses i 10 § 3 mom.:

Föreslagen lydelse

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förebyggande av jordskred kräver större inskränkningar i skogens användning än vad 5, 5 a, 5 b, 6, 8 och 8 a § föreskriver, kan *jord- och skogsbruksministeriet* besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden samt meddela föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och *som behövs för att skogen ska bevaras*. Innan beslutet fattas ska de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras.

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet ska till skogscentralen lämna in en anmälan (anmälan om användning av skog) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt om annan behandling av livsmiljöer som avses i 10 §. Anmälan ska göras minst fjorton dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas. Anmälan ska göras skriftligen. Anmälan anses ha blivit inlämnad till skogscentralen då den har inkommit till något av skogscentralens verksamhetsställen eller när den eller motsvarande uppgifter har lämnats in till någon av skogscentralens anställda.

Anmälan om användning av skog behöver dock inte göras i fråga om följande avverkningar om de inte, fränsett sådan avverkning som nämns i 2 punkten, omfattar en livsmiljö som avses i 10 § 3 mom.:

Gällande lydelse

- 1) husbehovsavverkning,
- 2) avverkning på ett skyddsskogsområde i enlighet med en godkänd avverknings- och förnyelseplan som avses i 12 § 2 mom.,
- 3) avverkning av ett klen trädbestånd *enligt vad det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor närmare beslutar*, eller
- 4) avverkning av väg-, dikes-, vattenlednings-, avlopps-, el- eller motsvarande linjer.

Angående anmälan om användning av skog bestäms närmare genom förordning.

14 a §

Anmälan om anläggande av plantbestånd

Om anmälan om anläggande av plantbestånd bestäms vid behov närmare genom förordning.

Föreslagen lydelse

- 1) husbehovsavverkning,
- 2) avverkning på ett skyddsskogsområde i enlighet med en sådan godkänd avverknings- och förnyelseplan som avses i 12 § 2 mom.,
- 3) avverkning av ett klen trädbestånd,
- 4) avverkning av väg-, dikes-, vattenlednings-, avlopps- eller ellinjer eller motsvarande linjer.

Skogscentralen kan på ansökan bevilja undantag från den tidsfrist som anges i 1 mom.

Närmare bestämmelser om avverkning av klena trädbestånd utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om anmälan om behandling av livsmiljöer som avses i 10 § och om andra uppgifter som ska meddelas i anmälan om användning av skog.

14 a §

Anmälan om anläggande av plantbestånd

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om anläggande av plantbestånd.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

15 §

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Om säkerhetsförfarandet stadgas vid behov genom förordning.

Närmare bestämmelser om säkerhetsförfarandet utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

18 §

18 §

Skogsbrott och skogsförseelse

Skogsbrott och skogsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar att lämna in en anmälan om användning av skog enligt 14 § eller gör sin anmälan efter tidsfristen på 14 dygn,

1) försummar att lämna in en anmälan om användning av skog enligt 14 § eller gör sin anmälan efter tidsfristen på fjorton dygn,

2) bryter mot bestämmelserna i 5 § om beståndsavverkning eller mot bestämmelser *eller föreskrifter* som utfärdats med stöd av den,

2) bryter mot bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b § om avverkning eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) bryter mot bestämmelserna i 8 § om åstadkommande av återväxt eller mot bestämmelser *eller föreskrifter* som utfärdats med stöd av den,

3) bryter mot bestämmelserna i 8 § om åstadkommande av återväxt eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

4) i strid med 10 § eller bestämmelser *eller föreskrifter* som utfärdats med stöd av den eller utan tillstånd eller i strid med tillståndsvillkor sköter eller använder en livsmiljö som är särskilt viktig för skogarnas mångfald,

4) i strid med 10 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller utan tillstånd eller i strid med tillståndsvillkoren sköter eller använder en livsmiljö som är särskilt viktig för skogarnas mångfald,

5) bryter mot bestämmelserna i 12 § 1 och 2 mom. om skogsbruk i skyddsskogar eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller

5) bryter mot bestämmelserna i 12 § 1 eller 2 mom. om skogsbruk i skyddsskogar eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av den, eller

6) bryter mot bestämmelserna i 13 § om skyddsområden eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av den,

6) bryter mot bestämmelserna i 13 § om skyddsområden eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av den,

Gällande lydelse

skall, inte om strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *skogsförseelse* dömas till böter.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med stadgandena i 5 § 1–3 mom., 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller i strid med stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller i strid med föreskrifter som meddelats med stöd av 13 § eller försummar att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligena kostnader, återställa situationen eller att fullgöra förnyelseskyldigheten enligt 8 §.

Föreslagen lydelse

ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *skogsförseelse* dömas till böter.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b §, 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller i strid med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller i strid med föreskrifter som utfärdats med stöd av 13 § eller försummar att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligena kostnader, återställa situationen eller att fullgöra sin förnyelseskyldighet i enlighet med 8 §.

21 a §

Handräckning från polismyndigheten

Polismyndigheten är skyldig att vid behöva handräckning i ärenden som gäller verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen iakttas.

22 §

Anmälan för väckande av åtal

Skogscentralen skall, efter att ha konstaterat en gärning eller en försummelse som avses i 18 §, underrätta åklagaren om saken för väckande av åtal. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna skall anses vara ringa och det allmänna intresset inte skall anses kräva att åtal väcks.

22 §

Anmälan till polisen

Om skogscentralen har sannolika skäl att misstänka att en gärning eller en försummelse som avses i 18 § har skett, ska skogscentralen anmäla detta till polisen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna är ringa och det allmänna intresset inte kräver en närmare utredning av ärendet.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

25 §

25 §

*Skogscentralens uppgifter**Skogscentralens uppgifter*

En skogscentral skall främja uppnåendet av syftet med denna lag samt utöva tillsyn över iakttagandet av denna lag och skall dessutom iaktta vad som i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral eller någon annanstans stadgas eller bestäms om skötseln av dessa uppgifter.

Skogscentralerna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

I fråga om områden som skall planläggas eller som har planlagts skall skogscentralen samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för samordnande av målen för denna lag samt för markanvändnings- och bygglagen.

När det gäller områden som ska planläggas eller som har planlagts ska skogscentralen samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för att samordna målen för denna lag med målen för markanvändnings- och bygglagen.

26 §

(upphävs)

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 20 .
På avverkning som inletts före ikraftträdandet av denna lag och på skyldigheter som uppkommit till följd av sådan avverkning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På bedömningen av plantbestånd som är utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende tillämpas dock bestämmelserna om medellängden på utvecklingsdugliga träd i 8 § 1 mom.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 a kap. 3 § 1 mom., sådant det
lyder i lag 515/2002, som följer:

Gällande lydelse

48 a kap.

Om naturresursbrott

3 §

Skogsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) avverkar skog i strid med bestämmelser eller föreskrifter om beståndsvårdande avverkning eller förnyelseavverkning som utfärdats med stöd av 5 § 2 mom. eller 5 § 4 mom. skogslagen (1093/1996), eller

2) bryter mot bestämmelserna i skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den om skyddsskogsområden eller skyddsområden,

skall för *skogsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Föreslagen lydelse

48 a kap.

Om naturresursbrott

3 §

Skogsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) avverkar skog i strid med 5 § 1 mom. eller 5 a § 1 mom. i skogslagen (1093/1996) eller i strid med en bestämmelse om beståndsvårdande avverkning eller förnyelseavverkning som utfärdats med stöd av 5 § 2 mom. eller 5 a § 2 mom. i nämnda lag, eller

2) bryter mot bestämmelserna i skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den om skyddsskogsområden eller skyddsområden,

ska för *skogsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den 20 .
